

Kapelan Røed, Bergen, kapelan Scheie, Bergen, Totland, Årstad, Riisøen, Bergen, Høyem, Stjørdal, prost Bäckmann, Tromsø, Astrup, Bergen, domprost Bj. Knudsen, Bergen. - 2 av ovennevnte, nemlig prost Bäckmann, Tromsø og domprost Knudsen, Bergen samtidig er dømt til å fraflytte den landsdel hvor de har virket. - Tidligere er samtlige biskoper avsatt, samt følgende prestefø: Domprost Fjelbu, Theim, dompr. Jervel, Hamar, Bastiansen, Kempen, Carlsson, Ø. Aker, H.C. Christie, Oslo. Riise Hansen, Røa, Odmar, Torshov, Gjøedal, Holla, Johnson, S. Odal, Nissen, Lier, Paulsen, Modum, Martinussen, Bergen, H.E. Wisløf, Trefoldighet, og Ragnv. Indrebø, Jacobs Monighet, Oslo.

VÆR PÅ VAKT!

I nærmeste fremtid vil tyskerne antagelig på en eller annen måte fremprovocere opplysninger om hjemmefronten. Det er mulig at de vil bruke forfalskede engelske fly, legge bombeangrep og samtidig spre flyveblader om at invasjonen er kommet. ENHVER MAA DERFOR VÆRE PÅ VAKT OG HOLDE HODET KLAPT. London har sagt at når invasjonen kommer vil alle få TYDELIG BÆSKJED, La det ikke herske tvil om dette!

ANGIVER. Vi advarer våre Hortenslesere mot Wilhelm Stovny, som er verkstedsarbeider ved Steinos pr. Horten. Stovny er naturalisert norsk, født tysker og blir tysker.

VARDEN, Skien, er god å få forstann av. I en artikkel 23. april, med svære overskrifter om FORELDREMØTE OG PROTEST MOT LERERNE osv. finner vi at 1 - sier og skriver en forelder (det er så lite at ordet ikke engang finnes på norsk) var møtt frem. "Forelder" var tatt ut av resolutjonen med akklamasjon, og såvidt vi forstår, oppladerte "det" også svært livlig Les avisen selv. Den er vel verd pengene, og fåes hos Narvesen.

Utdrag av nyhetene fredag aften kl. 19.30.

VESTRONTEN. Dagens viktigste melding er det Britiske luftforsvarsdepartements kommunique om det angrep britiske bombefly inatt rettet mot ROSTOCK. Angrepet var særdeles kraftig og de bränder som iakttoges var av større omfang enn de som raserte Lübeck for en tid siden. ROSTOCK er en av de viktigste utskibningshavner for Finnland og Balticum, et viktig jernbaneknutepunkt og et av sentrene for den tyske flyproduksjon. - 4 fly gikk tapt.

ÖSTRONTEN; Intet tyder på at tyskerne vil forsøke å ta initiativet fra russerne. Russerne har fremgang overalt, bl.a. er en tysk stilling på Krim erobret. I Karélen har russerne overtaket, og en fange fra 6. komp. 2. batalj. av 12. tyske infanteridiv. oppgir at divisjonen har fått forsterkninger hele 9 ganger.

FJERNE ÖSTEN: I Burma har jap. fått forsterkninger og forsøker å forsere langs elvene Irrawadi, Sittang og Salween, men de allierte gjør hårdnakket motstand. - 15 jap. fly er skutt ned av amer. flyvere i Nordburma på 2 dager. Kampene fortsetter på Java, Timor og Sumatra. - Raboul er igjen bombet.

VICHY opplyser at 125 franskmenn er blitt henrettet den siste måned og en hel del er satt i konsentrasjonsleir for kommunistisk propaganda. Göteborg Handels og Sjøf. tid. kommenterer stillingen i Frankrike slik: "Dersom en kan si at Quisling sitter på ett rullende isfjell så sitter Beval på taket av et kråttus."

DEN TYSKE SLAGFLÅTE: Gneisenau og Scharnhorst, som forlot Brest for to mnd, siden i det forfengelige håp om å skulde kunne gjøre bedre nytte for sig med vinn under kjølen, er fremdeles i sin vanlige tilstand, Gneisenau er i det siste slept til Gdynia for å fortsette reparasjonen, og ligger side om side med det ufordige hangarskip "Graf Zeppelin". Scharnhorst ligger fremdeles i tørrdock. - Resten av flåten, dvs. Tirpitz, Admiral Scheer, Prinz Eugen og Hitler ligger fortsatt i ro i Trondheim, og har ikke gjort noe forsøk på å gripe inn mot konvoyene til Murmansk siden Tirpitz dristige forsøk på å stikke bueen i Nordsjøen for ca 1 1/2 måned siden.

SEND AVISEN VIDERE - HELST ANONYMT . UNDGÅ NS OG DE STRIPETE! -

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 14

FREDAG 1-5-1942

1 ÅRG

"Vi kommer som venner", het det.
Nå ja - vi vet det.

Vi burde vel svare:
Da har det ingen fare!
Men hvad skal man egentlig si til venner som kommer med våpenmakt og hemmelig politi?
Hjelpe oss var det de vilde.
Det har vi ikke forstått.
Vi synes, vi hadde det tålelig godt og Har det temmelig ilde.

Nu vil de styre for oss. De mener: styre oss bedre end vi i grunnen fortjener.
Da får vi hevde allikevel: Det vil vi gjøre selv, godt eller slett, det er vår egen sak, vår egen rett.

Men, vil du spørre, - hvordan skal det da gå oss, om de får lyst til å trampe på oss?

Hvis du vil krype og bøie dig, Så de ifred kan fortære dig og fordøie dig, da vil de fremmede kanskje behandle dig mindre hårdt - Jo, hvis du bare vil glemme det: Landet er vårt. Tyskerne tok det, men det var vårt,

Jeg vil besverge dig: Her er den siste skanse, her må du verge dig! Vit det hver time på dagen: Landet er vårt. Tal ikke om det, snakk ikke med din munn, men vit det dypt i ditt hjerte hver time og stund.

Farlig er tvilen på egne krefter.
Farlig er flukten: Bare vi nu gir efter, så vil det jenke sig, - bare vi nu lar saganatten senke sig.

Farlig er mørket, når det får bre sig, slik at du ikke vet, hvad du tenker: Da kan det te sig slik, at du trer dig fri, når du går i lenker: Farlig er lønnsomhetslinjen og hjelpen de gir oss. Farlig til døden er det at "venner" befrir oss.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmær uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Hitler hadde ingen store nye seire å peke på i sin siste tale, som hovedsakelig blev et angrep på hjemmefronten, og som ga gode opplysninger om den spendte situasjon innen Tysklands grenser. (De norske avisers referater på dette punkt er sørgelig mangelfulle!). Hans omtale av krigens gang innskrenket sig til undskyldninger, og særlig fikk kulden på Østfronten stå for at felttoget var mislykket. Kulden hadde vært verre enn på 140 år, sa Hitler, og han trakk sammenligninger med Napoleons felttog, men gløt det faktum at Napoleons hær i 1812 var iferd med å trekke sig tilbake på det tidspunkt Hitler satte igang sin siste offensiv mot Moskva.

Hitler innrømmet at stillingen i desember var kritisk, og dette må ha vært tilfelle i høiere grad enn de allierte har turdet håpe. "Det var bare valget mellom å bli hvor de var, eller fortsette, sa Hitler, og det var öieblikk da menn, lokomotiver, tanks og maskiner truet med å fryse fast. Vinterfelttoget var dårlig forberedt og stod faktisk foren sammenbruddet. I denne situasjon var det Hitler knyttet sitt navn til hærens skjebne, og han grep inn med den største hensynsløshet mens norvene var på bristepunktet og iferd med å svikte. Bare ved kolosale ofre av mennesker kunne stillingene holdes delvis, og ved gjennomført hensynsløs og brutal tilside-settelse av all menneskeverd.

Hitler lovet at en sådan situasjon ikke skulde gjenta sig, og at kolossen skulde rammes til han var slått istykker, men han vøktet sig vel for å angi noe tidspunkt for ödelleggelsen denne gang. Han forberedte derimot tyskerne på en ny krigsvinter og mente at særlig jernbanene nokk skulde løse sine oppgaver bedre neste vinter med forsyninger til troppene, hvor de nu kan måtte befinne sig da.

England blev lovet represalier og skjorpot ubåtkrig, men tyskerne har hørt dette litt for ofte til at det skulde gjøre inntrykk på dem. Det var ikke seire Hitler kunne fore tyskerne med denne gang, men betegnende nokk trusselen om at krigen for dem betød et være eller ikke være og at følgen av et nederlag vilde åpne landet for det asiatiske barbari.

Betegnende er også de forholdregler som nu settes i verk i Tyskland, og som går ut på at enhver som ikke gjør sin plikt - hvilken stilling han enn inntar i samfundet - vil bli idømt rone terrorstraffer. Likh betegnende er meddelelsen om at det ikke vil bli gitt permisjon i hæren i de neste 3 mnd.

Mangelen på arbeidskraft bekreftes, og Hitler går kraftig til orde mot skulking, sommel og sabotasje. Gauleitjerne får hånd og halsrett innen arbeidslivet, og setter barn fra 10 års alderen inn i krigsindustrien, mens de okkuperte land skal presses til det ytterste for arbeidskraft.

Dommerne og embedsverket fikk sine advarsler, og det blev citert eksempler på urimelig milde dommer. Slike dommere som ikke forstår sin plikt vil bli avsatt. Hitler får nu i tillegg til sine mange andre titler og verdigheter også tittelen av "Rikets høieste dommer" og kan følle dommer uten rettergang eller avhøringer. Tyskland er dermed også offisielt ophørt å være en rettsstat, og skulde ifølge Hitlers egen påstønn i 1933 således ikke kunne bestå stort lenger.

I sin nye stilling vil hans evne til å finne juridiske begrunnelser for alle sine overgrep komme til sin rett, sammen med hans store evne til å finne merkelige og avslørende dokumenter i de psykologiske öieblikk.

Det er grunn til å tro at det påny er opstått konflikt innen hæren og at SS og Gestapo får en stadig større innflytelse. Tysklands neststørste mann idag er ikke Göhrling, men Himmler, og det vil snart vise sig om skjorpot terror i Tyskland og de okkuperte land og frykten for Gestapo og nederlaget vil være virkningsfull propaganda. - Alle håp om en snarlig seir er dñstet bort, og det er de spørsmål om en innbitt forsvarsvilje kan öperbeides for å ta optimismeens plass så spillet kan holdes gående. Stillingen blir stadig vanskeligere, og den tyske ledelse er selv fylt av tvil mens de svære ofre av soldater ved fronten öker, og de britiske bombe-maskiners angrep tilter i antall og voldsomhet. Nu er det tyskernes tur,

og de er utsatt for en like hård påkjønning som briterne var det ifjor, men de er uten håp om å kunne bli sterkere enn de var. Hitler står maktesløs og ute av stann til å gripe inn mot USAs masseproduksjon, som innen öret er omme vil ha gjort de allierte fullstendig overlegne.

Også den nye offensive ånd hos de allierte gjør tyskerne nervöse og fölelsen av den kommende katastrofe gjør Hitler og hans håndgængne menn desperate. Det gir sig utslag i skjorpot terror i de okkuperte land og i Tyskland, samtidig som de ved falske rykter og provokasjoner søker å skape grunnlag for ny terror.

SVENSKA KOMMENTARER.

I Stockholmstidningen for 27 april finner vi fölgende artikkel av Stockholmstidningens Londonredaksjon, Sven Tillger-Rasmussen:

"Förvönning-följd av glädje.

Förvönning, därför den djupaste glädje - det var intrycket i London av Hitlers tal. För det förste upfattades talet som en absolut bekräftelse på vad alla anade och tidningarna gett uttryck åt, men som folk knappast vågade tro på: dels at katastrofen verkligen under vinterns lopp hotat de tyske armeerna i Ryssland dels att det sista halvörets utveckling i Tyskland betydde att de ytterst drastiska avgärderna vidtokes för att skydda hemfronten. Med största förvönning konstateras, att inte et ord sades om de okkuperade länderna och särskilt inte om Frankrike.

"Den ena offensiv Hitler forutsatte var den som riktas mot det tyske folket" säga tidningskommentarna: "inte mot judar och bolsjeviker, men mot tysker i största almänhet, som inte vilja acceptera de nödvändiga offren." - Det anses bekräftat att det råder oro innom Tyskland, så att de nödvändiga offren endast kunna vinnas genom hot om livet. Man frågar sig, om detta er et förbänd till drastiska rensningar bland ämbetsmän och officerare.

Inte minst betecknande voro enligt brittisk upfatning endtydningarna om organisation för näste vinters krig mot Ryssland. Aldrig har Hitler förut om våren förberett befolkningen på nästa vinters svårigheter. Detta, säger man här, ger hela den rysska propagandan och Lord Beaverbrook senaste uttalanden ett nytt perspektiv - kriget mot Tyskland kan vinnas i år genom en yttersta insats. En Hitler, som nätt och jämnt unsluppit nederlaget, talade i afton, så sammanfattar man sine intryck. Jag har i afton träffat personer uti politiska kretsar, som om dagens händelse förklarar, att den i alle avseenden blivit en överraskning för dem. "

DERES KAMP ER IKKE FORGJEVES!

Tross terror, pinsler og utståtte lidelser fortsetter lærerne kampen innenfor og utenfor murene. La Deres innsats være et forbilde for oss!

Efterhvert som behandlingen av lærerne blir kjendt i utlandet stiger forferdelsen og forbitrelsen. Nye detaljer offentliggjøres i verdenspressen efterhvert som de lekker ut fra Norge, og London radio har i de siste dager ved flere anledninger bragt opplysninger om saken. - Vi har tidligere referert det meste av hvad som har hendt, men da vi ikke har gitt andre detaljerte beskrivelser av den helt igjennem rå og dyriske behandling lærerne har vært utsatt for efter 20. mars, undtatt telegrammene fra fylkesmennen i Trøndelag og prestene, vil vi idag gjengi litt av det som har skjedd på Jörstadsöen og en del av resumeet som er sendt ut fra London.

För avreisen til Jörstadsöen måtte lærerne stå opreist på goleda i 4-5 timer. Selve reisen foregikk i kuvogner, hvor de var stuet sammen helt til de 14-16 timer senere ankom til Fåberg. Det er en selvfølge at de ikke fikk mat eller annen forpleining.

Veien fra Fåberg til Jørstad blev tilbaketog i springmarsj, og de av lærerne som styrtet fikk straffeeksersis.

Klokken 1/2 7 måtte lærerne ut til streng eksersis som varte i flere timer før de fikk noe å "spise". Måltidet bestod av et stykke brød uten noe til, og mange av lærerne blev helt underernært på den korte tid opholdet på Jørstadmoen varte.

Foruten streng eksersis, hvor en av øvelsene var å krype på maven gjennom isvann og søle, noenganger bak latrinene, hadde de også hårdt "arbeide". Under Gestapos hånletter måtte de skuffe sne fra en haug til en annen med stokker, gaffler eller med hendene, og noen blev satt til å tørre op søledammer med vaskekluter. Andre måtte legge vedstokker fra et sted til et annet, og derpå tilbake igjen. Et ledd i nervekrigen mot lærerne var også at der midt på natten blev slått alarm, og der blev gitt beskjed om at nu skulde de sendes til Østfronten.

Av de 700 lærere var det til slutt 40-50 stykker som ikke klarte på kjenningen, og malte sig inn i Lærersambandet. 150 stykker, eldre og syke blev sendt tilbake til Grini igjen, og resten ca. 500 stykker blev sendt nordover på tvangsarbeide.

Søndag den 12. april om aftenen ved 8tiden kom med tog fra Lillehammer omkring 500 lærere som var sendt fra Jørstadmoen. De reiste med G-vogner, populært kalt kuvogner med over 50 mann i hver og de måtte stå i vognene på reisen, og vognene var låst og fangene fikk dårlig eller ingen forpleining. Ved ankomsten til Trondheim måtte de marsjere ombord i dampskipet "Skjærstad", en liten kystbåt på 762 br.tonn, hvor de blev stuvet inn i lasterommene, og eler under dekk, selvsagt ikke i lugarer. Også her er plassen så trang at de over 500 lærere måtte stå så lenge de orket senere sank de sammen, mellom hverandre og ovenpå hverandre. De fikk ikke utlevert sengklær, tepper eller lignende. Etterhvert fikk folk i Trondheim kunnskap om hvilken fryktelig og umenneskelig behandling de fangne lærere har vært utsatt for, både på togreisen og ombord i dampskipet Skjærstad. Forskjellige behjertede mennesker har henstillet til myndighetene å søke en bedring av folkenes tilstand. Bykesmannen, fylkesfører, skolestyrets formann, direktør Skarland på Handelsgymnasiet, er blitt anmodet om å ta affære. Det som først og fremst trengtes, var mat og legehjelp. Den eneste lege, overhodet den eneste nordmann som fikk komme ombord, var NS doktor Rian, direktøren for Reitgjerdet Sinnsykeasyl. Han gjennomgikk båten og fant at de sanitære og hygieniske forhold var slett test mulig. Han anslo de sykes tall til omkring 100, hvorav enkelte viste tegn til fengsels-psykose. Doktor Rian uttalte, at for å kunne gjøre noe, trengte han minst 10 leger i et helt døgn til assistanse. Dette blev nektet. Ingen norsk lege fikk adgang. Denne dyriske mishandling av politiske motstandere gjorde et sterkt inntrykk i hele Trondheim. Kaiarbeiderne kom gråtende i land fra båten. Det blev i løpet av mandagen tillatt 5 syke å bringe inn på Trondheims sykehus, hvor de fremdeles ligger. Atmosfæren i lasterommet kan vanskelig beskrives. Bare en liten sprekk øverst oppe slapp et lite minimum av lys og luft ned i de overfylte rum. Alt blev gjort både telefonisk og telegrafisk til de høieste myndigheter i Trondheim og Oslo, men uten resultat. Dampskipet Skjærstad er en liten kystbåt som kan føre 270 passasjerer og har sertifikat for dette, og redningsredskaper, det vil si livbelter til så mange passasjerer. Den hadde nu omkring 600 personer ombord, iberegnet ca. 30 mann og tyske SS-soldater ca. 50 mann. Når skipet kom ut i rum sjø og skulde foreta en lengere reise nordover med folk som allerede ved avgangen var syke, og hvorav ingen var sjøsterke, vilde mange av fangene ikke greie det, og det hele betegnes som en dødsreise. Det er blitt oplyst at skipet skal gå til Kirkenes, en reise som vil ta mange dager. Mandag, og særlig tirsdag blev der i Trondheim på mange hold arbeidet under høitrykk for å få utvirket at transporten kunde stanses eller at den kunde deles på flere skip og således bli mere tryggende og menneskeverdig. Det blev også anmodet om å få ekstra redningsredskaper ombord på "Skjærstad". Men alt blev avslått. Riks telefon og telegraf til Oslo var i intens virksomhet.

Avgangen fra Trondheim var satt til tirsdag aften kl. 8. Om efter-

middagen blev det kjent i byen at lærerne hadde besluttet å gå med på å melde seg inn i Lærersambandet. Dette skjedd av honsyn til de syke ombord.

De lokale NS størrelser lovet så - strålende over sitt uventede hell - at transporten skulde bli stanset, og sendte strake beskjed om dette til Quisling. Men Terboven avslø og Quisling avslø, og efter det blev det ikke noen innmeldelse av, og det er ingen ting som tyder på at lærerne vil kapitulere.

"Skjærstad" seilte fra Trondheim kl. 3 natt til onsdag, efter at kapteinen først hadde frasagt sig othvert ansvar.

Senere meldes at båten har passert Bodø, hvor Røde Kors kom ombord, og den 25. april passerte den Hammerfest. Lærerne er nu antagelig i Kirkenes.

EN FORFALSKNING AV OVENSTAAENDE RAPPORT ER FOR TIDEN I CIRKULASJON I OSLO. DEN VIL FORSØKE Å LEGGE ALL SKYLDEN FOR DEN DYRISKE BEHANDLING AV LÆRERNE OVER PÅ TYSKERNE. ANTAGELIG ER DET BLITT VEL MEGET SELV FOR PEDRELANDSFORRADERNE!

Vi bringer nedenfor en liste over antall lærere og antall medlemmer av Lærersambandet fra endel norske byer: (Første tall gjelder antall lærere og annet antall lærere innmeldt i sambandet).
Arendal 43 - 2, Porsgrunn 28 - 0, Notodden 22 - 0, Moss 36 - 1, Vadsø 11 - 3, Risør 11 - 0, Brevik 10 - 2, Egersund 13 - 0, Larvik 35 - 0, Tønsberg 40 - 0 (heller ingen ved høiere skole) Oslo ca. 701-31, Kragerø -12 - 2, Skien 52 - 1, Langesund 7 - 2, Haugesund 69 - 5, Farsund 7 - 0, Kristiansand S 83 - 0, Stavanger 190 - 7, Brønnøysund 5 - 2, Mo i Rana 5 - 1, Bodø 18 - 2, Harstad M - 1, Hønefoss 14 - 1, Drammen 85 - 2, Sandefjord 19 - 0, Svelvik 6 - 1, Sarpsborg 39 - 6, Fredrikstad 49 - 1, Halden 27 - 1, Bærum 97 - 9, Akør 377 - 17, Trondheim 175 - 9, Steinkjer 11 - 1. En foreløpig melding fra Nidaros skoleinspektør forteller at i direktørens 55 kommuner har alle lærerne i 26 kommuner meldt fra at de ikke vil stå i sambandet.

SISTE NYTT FRA LÆRERFRONTEN.

Det er mange ting som nu tyder på at NS nu setter alt inn på å få i stand en ordning med lærerne. "Hemmelige" sirkulærer, og falske aviser er blitt benyttet i stor utstrekning i håp om å få nordmennene til å tro at NS ikke hadde noen skyld i den rå og hensynsløse behandling lærerne er blitt til del. DETTE SKAL IMIDLERTID IKKE LYKES FOR DEM! ETHVERT FORSØK FRA NS'SIDE PÅ Å FORVRENGE SANNHETEN VIL BLI SLÅTT NED. AT NS NU GJERNE SER AT STRIDEN MED LÆRERNE BLIR AVBLÅST VISER FØLGENDE RUNDSKRIV FRA KIRKE- og UNDERVISNINGS DEPARTEMENTET:

Oslo, den 25. april 1942.

Forholdet mellom skolen og Norges lærersamband.

Den situasjon som er inntrådt ved landets skoler, har vist at de grunnleggende bestemmelser i loven om Norges lærersamband i stor utstrekning er blitt misforstått og feilaktig tolket. Dette inntrykk bestyrkes ved en rekke henvendelser fra foreldre og lærere. Departementet skal derfor ennå en gang presisere hvordan loven er å forstå.

Ad. Per.1. Norges lærersamband er ikke noen politisk organisasjon. Medlemmene er ikke forpliktet til å være medlem av Nasjonal samling. Lærersambandet er en ren yrkesorganisasjon. Dets oppgave er å fremme lærernes faglige og standmessige interesser, bl.a. ved sammenkomster og møter, arbeidsutvalg og arbeidsgrupper, kurser (feriekurser) og studiereiser, hvilket vil si at det skal sette i verk tiltak som har interesse og betydning for lærerne. Lærersambandets oppgaver skal med andre ord være de samme som de som andre yrkesorganisasjoner har, å representere lærerne likeoverfor statsmaktene.

Den opfatning at den enkelte lærer skulde være forpliktet til å utføre tjeneste i N.S.U.F. er en fullstendig misforståelse. Oppdragelsen av den norske ungdom innenfor N.S.U.F. kan og vil bare bli betrodd slike menn og kvinner som har en positiv innstilling overfor den nye tid.

Av foranstående vil sees, slik som det allerede uttrykkelig ble framholdt i Departementets rundskriv av 24. og 31. mars i år, at medlemskap i

Norges lærersamband for den enkelte lærer ikke på noen måte medfører noen forandring i hans hittilværende tjenesteplikter.

Ad Par.3. Angående de par. 3 skal ennå en gang framholdes: Medlemskapet i Norges lærersamband følger automatisk med lærerstillingen, d.v.s. medlemskapet er tvungent og kan ikke oppeheves eller endres ved personlige erklæringer. Som følge herav er alle utmeldinger rettstridige og derfor ugyldige. Ad par.5. De i par.5 antydde ordensstraffer kan bare illegges av Departementet, og da i samsvar med de regler om ordensstraffer som vil bli gitt for alle offentlige tjenestemenn.

Departementet går ut fra at samtlige lærere straks melder seg til tjeneste ved sin skole. Dermed opnår de igjen rett til å heve sin lønn fra 1. mai å regne.

Hvis enkelte lærere ikke følger denne oppfordring til å oppta sitt arbeid, vil de strengeste forholdsregler bli tatt mot dem.

Rundskrivene av 7., 17. (for den høgre skole) og 19.mars (for folkeskolen) faller med dette bort.

R. Skancke (sign)

J. Norvik (sign)

Det er altså gjort tilbaketog, men sørsml let er langt fra løst. NS har gitt seg, iallfall tilsynelatende, på det at lærerne skal "stå i nær kontakt" med N.S.U.F.s ungdomstjeneste, og Orver Sæther skal ikke kunne illegge lærerne ordensstraffer. Hvilket standpunkt lærerne har tatt til Departementets rundskriv vet vi ennå ikke, men en ting vet vi: FORELDRENE MÅ STILLE SIG SOLIDARISK MED LÆRERNE OG LØJALE OVERFOR NORGES SAK OG SINE EGNE BARN.

I UKENS LØP.

Siden sist har hovedinteressen mere og mere samlet seg om de alliertes operasjoner i vest, og vi begynner derfor med VESTFRONTEN:

Fortsetter den britiske luftoffensiv i vest i samme tempo som hittil er manges ønsker gått i oppfyllelse, men dessverre for nazier er det vel mest sannsynlig at den vil øke, krydret med raids i ukene fremover.

Vi skal ta de siste storangrepene i kronologisk orden: Natt til fredag 24. fikk ROSTOCK føle tyngden og eksplosjonskraften i de britiske bomber. Rostock er en av Tysklands viktigste østersjøhavner og vedlike forråd forsyninger og materiale for østfronten, Finland og Balticum ligger her i påvente av at Østersjøen skulde bli isfri. Ennå viktigere er byen som et jernbaneknutepunkt og et av sentrene for den tyske flyproduksjon. Heinkelverkene lager store bombefly, jagerfly og sjøfly her, og Nautunverftene lager U-båter. Angrepet var meget kraftig og de branner som iakttokkes var av større omfang og intensitet enn de som blev forårsaket i Lübeck under angrepene der.

Natt til lørdag 25. angrep svære styrker bombefly Skodaverkene i Pilsen og Tsjekkoslovakia. Det var en flytur på 2000 km og angrepene foregikk i lav høyde. Samtidig fikk Rostock nytt besøk av andre avdelinger, deriblant 4 motors bombere. En tredje styrke angrep mål i Syd-Tyskland og atter andre mål i Dunkerque. Dessuten var jagerfly i arbeid mot mål i okkupert Frankrike

Søndagen, tiltrøss Hitlers advarsler, rettet jagerfly kraftige angrep over en 400 km lang front fra Dunkerque til Cherbourg, og natt til mandagen, blev Rostock for 4 natt på rad bombet av store styrker. Brandene fra de tidligere raste fremdeles lystig, og de nye bomber hjalp godt på.

Andre avdelinger bombet dokkene i Dunkerque og la miner. Mandag formiddag optok store styrker jageroffensiven over Nord-Frankrike, og natt til tirsdag 28. gikk en stor avdeling bombefly til angrep mot den tyske marinebasis i Trondheimsfjorden, hvor slagskipene "Tirpitz", "Admiral von Soehne" krysserne "Hipper" og "Prinz Eugen" samt endel store U-båter og noen mindre fartøier befinner seg. Samme natt fikk naturligvis også Tyskland besøk og det var særlig KÖLN og andre mål i Rhinland som blev bombet. Forøvrig dokkene i Dunkerque og flyplassen i okkupert område. Angrepet mot Köln var et av de største som har vært, og fine værforhold tillot prisjon bombing.

Tirsdag ved daggry gikk Hurricanebombefly eskortert av Spitfire jagerfly til angrep på St. Omer, og utover hele dagen var det livlig flyvirksomhet over okkupert Frankrike, Nederland og Belgia.. Natt til onsdag angrep store styrker britiske bombefly igjen kraftig flåtebasene i Trondheimsfjorden og KIEL. I Kiel notertes store brander. Fra angrepene mot Trondheimsfjordens baser er ennå ikke gitt detaljer utenom at det ved første angrep blev laget skinnfall langs hele norskekysten mot flyplasser og fiendtlig skipsfart. Natt til torsdag fortsatte offensiven, som nu har vært 7 dager og 7 netter. Boston bombefly eskortert av jageroffensiven angrep dokkene i Dunkerque onsdag ved daggry, og natt til fredag var store styrker britiske bombefly på tokt over Frankrike. Fly og maskinfabrikkerne Gnom - Rhone og gummifabrikkerne Goodrich var hovedmålet.

Utenom alle disse operasjoner i stor målestokk har naturligvis den daglige og nattlige rutene og opplæringsvirksomhet vært i full sving.

Tyskerne på sin side har selvfølgelig ikke kunnet finne seg i å bli behandlet på en så hårdhendt måte. Det var jo ikke derfor de begynte krigen, og nå prøver de da å "gjengjelde". Disse "gjengjeldeser" har foregått i adskillig mindre målestokk enn det briterne makter å gjøre, men betydningen av at de er nødt for å trekke både jagerfly og bombefly vekk vekk fra østfronten kan ikke overvurderes. Så offensivens første hensikt er forsviddt oppnådd.

Under angrepene på England er det Bath og Exeter og Norwich og York som har vært utsatt. Skader er påført og menneskeliv har gått tapt, men når tanken går vel et år tilbake i tiden ser man den store forskjell i styrkeforholdet. De tyske angrep er selvsagt anlagt mere på "gjengjeldelses"prinsippet idag enn noengang tidligere. Hitlers mosegrodde trusler om 10-100-1000 folds gjengjeld er et tilbaketog stadium, og han vil nu nøie seg med å gjengjelde "slag for slag". Det er mulig at selv denne trussel vil vise seg å være skryt.

Ukens begivenhet var forøvrig Hitlers tale søndag og den er behandlet på annet sted i avisen.

ØSTFRONTEN:

Meldingene fra Russland går ut på at den røde hær fremdeles har initiativet, og at tyske og tysk finske motangrep ikke har vært kronet med hell.

Kamper foregår langs hele fronten fra Karmansk til Krim, men foreløbig må disse betegnes å være mer eller mindre lokal natur. De tyske flytap fortsetter, og etter siste melding (torsdag morgen) skal tyskerne ha mistet 900 fly og minst 2000 flyvere i løpet av de siste 3 uker. Russerne har i løpet av uken senket en 12000 tonner i Ishavet, og i Sortehavet har de senket en U-båt, et tankskip og to transportskip på henholdsvis 12000 og 4000 ton.

MIDDELHAVSOMRÅDENE:

Flere angrep mot Sicilia fra MALTA har gitt gode resultater, og gjort aksene mere oppriktig i sine følelser overfor sin ikke senkbare dødsfiende midt i deres egen stue. Det har derimot lyktes briterne å senke adskillige forsyningsfartøier på vei til Rommel denne uke. Ialt 11 store skip er senket av britiske U-båter og andre enheter av den britiske flåte.

I LIBYA er situasjonen fremdeles tam, og begge parter venter på det rette øieblikk.

DET FJERNE ØSTEN:

Det står ikke til å nekte at den japanske fremgang i Burma har fortsatt i uken som gikk, og situasjonen må betegnes som kritisk på Sittangfronten. Japanerne har nådd Lashio som er det vestlige endepunkt av Burmaveien og begynnelsespunktet på jernbanen til Mandalay. Også på Salweenfronten har japanerne et konstant press og fremgang. Det har vært stille om flåteoperasjoner i det Indiske Hav.

Lenger øst er japansk aktivitet liten, og de allierte har hatt initiativet i luften ved gjentagne angrep på japanske støttepunkter. Australia og New Zealand blir basene for de alliertes offensiv mot japanerne, erklarte Roosevelt i sin tale onsdag.

NÖDVENDIG OG AKTUELL ADVARSEL.

Førrige søndag sendte London ut et varsel om at man der hadde sikre beviser for at tyskerne og nazi sendte ut falske meddelelser for å spenne for vnetningene i været her hjemme og som var beregnet på å få folk til å berø uforsiktigheter.

Flyveblad er også ferdige til å spres, og det kan til og med tenkes at ungdommen på denne måte oppfordres til å "møte på fastsatte steder" o.s.v for at tyskerne skal fremprovosere hendlinger så de etterpå kan la nye terrorbølger skylle utover landet.

VI BER ALLE HOLDE HODET KLART!

Falske aviser, falske flyveblad, falske rykter må ryddes vekk. Ingen må feste lit til nazis ofte smart anlagte forsøk på å spre usikkerhet innen våre rekker. Les din avis med omtenkksomhet og bit ikke kritikkløst på rykter. VÆR KOLD OG ROLIG - TENK FØR DU TALER OG HANDLER!

1STE MAI

Vidkun Quisling har lovfestet denne dagen som en "arbeidets dag". Han har videre fulgt sine tyske herrers ordre og eksempel og feirer dagen den 2.mai. Ham om det! La ham og hans kreaturer feire denne deres første og siste "arbeidets dag", men la dem beholde den for sig selv og vis at du ikke interesserer dig for stasen.

Det er tredje gangen 1ste mai i tanken bare blir feiret under nazisket! Vi håper alle at det blir siste gang, og vet at alle frihetselskende arbeidere ser frem til den dagen de atter kan møtes under de forhold de har kjempet i så lang tid for å nå. Den dag frie nordmenn kan samarbeide i et fritt Norge.

Sammendrag av nyhetene torsdag aften kl. 19.30.

NYE LUFTANGREP.

Flyfabrikene Gnom-Rhone og gummi-fabrikene Goodrich i nærheten av Paris blev inatt angrepet av store styrker britiske bombefly og kraftig bombet. En kunne merke at det tyske luftvern var betydelig forsterket, og angrepene foregikk derfor i lav høide.

Andre mål var dokkene i Ostende og flyplasser i Nederland og Belgia. Miner blev lagt i fiendtlig farvann. 6 fly savnes.

Uoffisielle svenske meldinger sier at det fremdeles brødte i Trondheim og Kiel igårkvell ofter angrepene natt til onsdag. I grenseområdene merket svenskene rystelsen av bombingene.

TYSKERNE

er fremdeles på defensiven i Russland, og spredte motangrep er mislykket. Under trefninger i Leningradavsnittet, ved Brjansk og Charkow har tyskerne de siste 3 dager mistet 2600 mann. Nordvest for Brjansk truer russerne byen Ordsjonikitsjograd.

FREDSFØLERE.

I løpet av de siste 6 uker har tyskerne hatt ute 3 fredsfølere. 1 over Tyrkia, 1 over Sveits og 1 over Sverige. Den siste som er blitt kaldt "Göhrings memorandum" er blitt kjent i detalj, og går ut på:

1. Storbritania og U.S.A. skal anerkjenne Tysklands kontroll over Europa, og Tyskland på sin side skal så overveie "den nye orden".
2. Tyskland skal annektere russiske områder i den utstrekning som er nødvendig for Europas livsrum.
3. Tyskland krever storparten av Nederlandske og belgiske kolonier.

Tyskland vil så anerkjenne det Britiske Imperium i dets nåværende form, samt U.S.A. rett til Sydamerika som interessesfære. Det skulde så utvikles et system av frihandel mellom de 3 verdensrikene.

Tyskland skulde hjelpe med å drive Japan tilbake in en dets naturlige grenser.

En blankt avslag var svaret som gjorde Hitler temmelig nedstemt.

Idet avisen går i trykken erfarer vi at det ikke har inntruffet noe dødsfall blandt de lærere som er sendt nordover og er ankommet til Kirkonos.

DEN DAGLIGE UTGAVE UTGAAR 1ste MAI.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 15

LØRDAG 9-5-1942

1 ÅRG.

TRE GANGER NORGE

Tre ganger Norge kildrer inn
 mot broene av stjerneskinn
 som fører over livet;
 Først Norges land med Glitretind
 som stiger for vart syn og sinn
 helt op i stjernehavet...
 Så Norges land av høirest ånd
 med Glitretind og Folgefonn...
 Og så, for elskerhertet:
 Et land bak alle fjellblå bånd
 som tind bak tind og fonn bak fonn,
 kan rummes i en knyttet hånd, -
 vart land av hellig smerte!

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmær uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Unagá NS og LE STRIPEYE!

Red.

I en tale Cripps holdt søndag, kom han inn på viktige samfunnsproblemer som vil dukke opp etter krigen. Denne krig er jo en demokratienes og folkenes opprør mot undertrykkelse og diktatur, og det er naturlig at folk senere ikke vil tale arbeidsløshet, slum og underernæring.

Selve krigen har allerede nå frembragt store og gjennomgripende sosiale forandringer i England, men ennå større i U.S.A.

Henvendelsen av all produksjon går til krigsformål, og dette har bevirket en sterk neagang i det civile forbruk. Det er blitt mere penger blant folk, arbeidsledigheten er vekk, og en prisstigning er inntrått, med fare for inflasjon. Prisstigningen var 15% siste år. Alt dette bevirket en sosial uro. For å møte denne uro har Roosevelt besluttet gjennomført følgende motforholdsregler: Rasjonering - maksimalpriser - lønnsstiviser skal avgjøres ved voløgift - begrensning av profitt - kampanjer for å få folk til å sette sine penger i krigslån - svære skatteforholdelser, og at praktisk talt hele produksjonen settes under statens kontroll.

Ingen skal ha lov til å ha mere enn 100.000 kroner igjen etter at alle skatter er betalt. Dette kan synes nok så rummelig etter norske forhold, men også etter engelske idag, men i U.S.A. : virket en slik beskjæring ganske revolusjonære. Forslaget vakte også en voldsom motstand særlig blandt republikanerne og konservative sydstatsfolk og de industridrivende. Det blev reist krav om at også de små inntekter skulde beskattes i samme måle stokk, og Roosevelt er beskyltet for å føre utelukkende arbeidsvennlig politikk. Det er også anket over 40 timers uken. For tiden arbeides 60 timers uke i krigsindustrien, men de 20 timer betales som overtid. Dette er dog nærmest et prinsippspørsmål som er reist av prestisje hensyn.

Det er slutt på de store streiker i U.S.A. De to store fagforeninger som tidligere bekjempet hverandre med nebb og klør arbeider nå sammen for å bringe krigsproduksjonen på toppydelse.

Farmerne er uvillig stemt overfor bestemmelsen om maksimalpriser. Landbruket har hatt en å-downperiode og hadde nå håpet at de skulde ta sitt monn igjen. Farmerne er overrepresentert i senatet i forhold til folketallet; men tiltross for all motstand gikk Roosevelts første forslag igjennem, og det viser at amerikanerne er besluttet på å sette ått inn for å vinne krigen.

Det tok tid å få omloopt Amerikas fredsproduksjon til krigsproduksjon, men alle vanskeligheter er overvunnet nå.

Planen er å bygge 185.000 fly og 125.000 tanke i løpet av 1942, og programmet som forutsetter 60.000 fly og 40.000 tanke i løpet av dette år er overskredet. Den amerikanske selvfølelsen fikk et slemme støt ved Pearl Harbour, og det gjøres nå alt for å rette på dette.

Isolasjonistene har helt oppgitt sin motstand mot krigen som de nå går inn for. Imidlertid soker de nå dels å la seg antobritisk propaganda og dels å slå til lyd for at U.S.A. skal konsentrere seg om Amerika og til nød Australias forsvar. De har tilslutning av enaen politiker i Midtvesten, som må bygge på tyske stemmegivere med nå i innstilling. Dels støttes de av enkelte personer som er personlige motstandere av Roosevelt, og som heller vil ha Hitler enn New Deal, samt den Gulen presse (Hearstpressen) og aviser som Chicago Tribune. Imidlertid, isolasjonistene er idag mere isolert enn noensinne før, for amerikanerne er offensivt innstillet og er klar over at Hitler er hovedfienden, og at krigen ikke kan vinnes ved å våpen og menn hoper sig opp i U.S.A.

Som et bevis kan nevnes at boken "Krigen vinnes ikke ved forsvar" er Amerikas bestseller idag. Boken er interessant, og peker på at krigen bare kan vinnes ved angrep. Etter forfatterens mening er flåtens betydning dog overvurdert, men boken slutter umotivert nok med en konklusjon om at angrepet mot aksen bør åpnes mot Italien! Innstillingen er iallfall ikke til å ta feil av, og er typisk for stemningen blant det amerikanske folk.

U.S.A. s arme ved krigens begynnelse bestod av 1.600.000 mann. Ved utgangen av året vil den være 3.6mill. bestående av 71 divisjoner, hvorev 31 divisjoner eller ca 1.5mill. mann er klar til å gå aktivt inn i kampen. Amerikanske krigsskip finnes nå på alle hav, og tropper er ankommet til Storbritania, Island, Australia og India. Snart vil veldige amerikanske bombeflystyrker være med i angrepet på Tyskland.

Transportspørsmålet har voldt besværligheter. Etter programmet skal 8 mill. tonn bygges i år, og vansknelighetene vil da etterhvert overvinnes. Der sjettes nå 2 handelsskip daglig. Av krigsfartøier skal i år bygges 100 stykker.

Til høsten skal holdes viktige valg i Statene. Hver representantenes Hus står på valg og 1/3 av senatet. Republikanerne, isolasjonistene) søker en plattform, og det kan tenkes at Roosevelts utenrikspolitikk vil bli angrepet. Republikanernes fører, Willkie, har imidlertid allerede erklært at U.S.A. ikke må trekke sit ut av det internasjonale samarbeide etter krigen. Det var dette parti som felte Wilson nett op på det grunnlag og som trakk U.S.A. vekk fra Folkeforbundet, så det er tydelig at Amerika er i ferd med å forandre sig. U.S.A. vil aldri tillate at de samme forhold som forrige etterkrigsperiode skapte 14 millioner arbeidsløse og gav Tyskland og Italia anledning til å overfalle en spittet og uforberedt verden, skal komme igjen.

AVISENE HAR NU FÅTT EN MEGET STRENG ORDRE FRA TYSKERNE OM IKK Å

KOMMENTERE ELLER KLANDRE BRUK AV GASS PÅ ØSTFRONTEN. Dette kan bare bety en ting, nemlig at gasskrigen skal begynne, eller allerede er begynt, og at det er TYSKERNE som akter å benytte, eller benytter dette tveeggede sverd. GASS er farlig - for begge parter. Den som griper til gass kan ikke ha store håp om seir ved andre våpen!

Samtidig med ovenstående ordre kom like skarp advarsel mot å kommentere eller behandle noe av hendingene i Jugoslavia, Romania og Ungarn!

NÅ RAKNER DET!

EN LITEN TING KANSKJE men så betegnende.

For kort tid siden løftet en 15 års gutt i Kristiansund på flikken av en presentning om dekket lasteplanet på en tysk bil. Bilen var full av appelsiner.

Øieblikkelig var en tysk soldat der, slo kolen i gutten, som ikke hadde tenkt å ta noe (skjønt det kunde være fristende nok) og bragte gutten opp til kommandanten. 2 vakter løste på beltet sitt, og begynte å en metodisk stortysk avstraffelse av gutten. Han besvinte, blev bragt til live, og pisket igjen, men det kom ikke en lyd fra ham. - Så blev han sendt hjem.

Neste dag blev foreldrene, begge meget bra folk, kalt opp til kommandanten, og der fikk de gjennomgå en temmelig inngående leksjon i barneoppdragelse.

Gutten, som i pur nysgjerrighet hadde løftet flikken av den tyske samvittighet, var dårlig i mange dager, og kroppen hans var full av merker etter de tyske belter og spenner. - De vet - de det står "Gott mit uns" på.

FREMTILENS SPRÅK.

Deutsche Zeitung averterer hver dag i "Fritt Folk" at stadige lesere lett lærer det tyske språk - fremtidens språk. Jaja.

Firma Georg A. Torp, Prinsnesgt. 2 mener antagelig det samme, og de ønsker å være tialig ute, for allerede nu tilskriver de norske kunder på tysk.

Ifølge siste oppgaver skal det i Oslo og Aker politimesterembete være 220 medlemmer av NS. Dette tall viser en neugang på 40, fra ifjor.

Politiinspektør Hakon Schönning har vært nevnt som medlem av NS og som angivelig angiver. Schönning er ikke medlem av NS og har også frasagt seg vervet som politidepartementets konsulent i idrett. Schönning var dessuten direkte foranledning til at 20 hirdmenn Langfreda g ble arrestert og innsatt i tysk fengsel for ulovlig å ha båret våpen. En episode før en stund siden gjorde at Schönning kom opp i en for ham meget ubehagelig affære med en trikkekonduktør. Det må bare tilskrives en rekke tilstedeværende omstendigheter. Schönning har personlig tatt seg meget nær av saken, og alle som står Schönning nær, mener at de ikke kan forstå sammenhengen i nevnte episode. Hva som imidlertid står anført ovenfor, skulle vel gjøre sitt til at Schönning igjen får tilbake sitt gode navn og rykte.

LÆRERNE FÅR ATTER LOV Å UNDERVISE.

Retningslinjer når undervisningen gjenopptas. 28. april 1942.

Ved rundskriv av 25. april har Kirkedepartementet tatt tilbake sine skrivelser av 7., 17. og 19. mars og dermed kravet om at bare de som erklærer seg som medlem av Norges Lærersamband skal få adgang til å undervise i skolen. Heller ikke kreves det erklæring ved nottaking av lønn. Vi har ved vår faste holdning tvunget departementet til å gå med på at lærere som nekter å være medlemmer av Lærersambandet, likevel må få undervise i skole. Ingen vil la sig lokke av de hyrdetoner departementet nå fremfører. For oss er Norges Lærersamband en underavdeling av NS.

Når skoles tyret eller rektor setter skolene igang, gjenopptar vi alle vår undervisning som lærere i den norske skolen, og som ikke-medlemmer av Norges Lærersamband. For dem som alt har sendt inn erklæring om at de fastholder sitt standpunkt mot medlemskap i Norges Lærersamband, men er villig til å fortsette sin undervisning, er det nødvendig må å sende noen ny erklæring. De som ikke har sendt slik erklæring, bør den dag skolen er kommet igang, sende følgende til skolestyret (rektor):

"Jeg fastholder mitt standpunkt mot medlemskapet i Norges Lærersamband. Jeg har hele tiden vært villig til å undervise, og har nå gjenopptatt mitt arbeid."

Dette bes meddelt høyere skolemyndigheter.

En må ikke gi etter for noe krav, f.eks. fra skolestyret eller rektor om noen skriftlig uttalelse i forbindelse med at skolearbeidet nå begynner igjen. En kan henvise til departementets rundskriv av 25. april som ikke stiller noe slikt krav.

Når elevene er samlet igjen, må alle lese tidligere tilsendte erklæring eller meddele innholdet av den for sine elever og ellers sørge for å gjøre den kjent for foreldre og andre interesserte.

Likeledes må en i lærerråd når skolen begynner, rette en inntrengende forestilling til departementet om at de arresterte kolleger må løslates.

En kan ikke på dette tidspunkt si noe om hvorledes en skal forholde seg med hensyn til den lønn en har tilgode og den lønn en skal ha etter 1. mai.

En kan gå ut fra at det med det første vil komme nærmere opplysninger om dette. Ikke i noe tilfelle må en imidlertid skrive under på noen erklæring om medlemskap ved lønnsutbetaling. Alle krav fra Norges Lærersamband må avvises med at en alt har gjort oppmerksom på at en ikke betrakter seg som medlem og ikke er bundet til å følge bestemmelser som strider mot ens tilsetningsvilkår.

ERKLÆRING FRA DE NORSKE LÆRERE.

av 9/2/1942 som leses opp for elevene.

Den 5. februar ble Norges Lærersamband opprettet. Noen dager etter sendte jeg min utmelding, fordi jeg fant at medlemskap i sambandet kunne gi meg plikter som jeg for min samvittighets skyld ikke kunne påta meg.

Dette mener jeg fremdeles, og jeg har nettop sendt følgende erklæring (eller den erklæring som er brukt) til skolestyret (rektor):

"Jeg fastholder min protest mot medlemskap i Norges Lærersamband. Samtidig må jeg i troskap mot sitt lærerkall og min samvittighet erklære at jeg av hensyn til mine elever og deres foreldre ønsker å fortsette min undervisning. Jeg må be om at dette gjøres kjent for høyere myndigheter."

Denne erklæring avgav jeg for å de to ting, å stå som medlem av Norges Lærersamband og å undervise er vesensforskjellige.

Av samme grunn kan jeg heller ikke å erkjenne Departementets oppfatning som går ut på at den som underviser i og med dette er medlem av Sambandet.

"Hver barnesjæl vi får oldet ut er en provins til landet lagt", heter det i en av våre kjæreste nasjonalsanger. Sammen med hjem og kirke har vi lærere ansvaret for at denne utførelse skjer i kristelig kjærlighet og forståelse, og i samsvar med våre nasjonale og kulturelle tradisjoner. Vi har fått til oppgave å gi dere (barn) de kunnskaper og den oppøving til grundig arbeid som er nødvendig om hver enkelt av dere skal få sin fulle utførelse som menneske, slik at han eller hun kan fylle sin plass i samfundet til gagn for andre og dere selv.

Dette er et kall som vi har fått av det norske folk, og som det norske folk kan kreve oss til regnskap for. Vi vet også at den suksess av kunnskap og arbeidsvilje som er samlet i et land, er den største og varigste av alle rikdomskilder. Det er vår plikt å holde hand over disse verdier. Vi ville svikte vårt kall om vi ikke satte alle krefter inn i denne oppgaves tjeneste, særlig da i en treningsstid som den vi nå gjennomlever. Hver innskrenkning som skjer i skolens virksomhet, er en undergraving av det grunnlag som vårt folks fremtid bygger på.

Lærernes kall er imidlertid ikke bare å gi barna kunnskaper. Han skal også lære dem å tro og ville det som er sant og rett. Derfor kan han ikke uten å svikte sitt kall lære noe som strider mot hans samvittighet. Den som det gjør, over syns både mot de elever han skal lære, og mot seg selv.

Dette lover jeg dere at jeg ikke skal gjøre. Jeg vil ikke oppfordre dere til noe som jeg mener er uriktig, eller lære dere noe som etter mitt syn ikke stemmer med sannheten. Jeg vil, som jeg hittil har gjort la min samvittighet være min rettesnor, og da tror jeg at jeg vil være i samsvar med det store flertall av det folk som har gitt meg oppdragsgjerningen.

Skolestriden i Norge.

Situasjonen idag, den 30-4-1942.

Skolestriden i Norge er kommet inn i en ny fase ved at Kirke- og undervisningsdepartementet i et rundskriv av 25-4 opphever visse tidligere stilte betingelser for gjenåpning av skolene, og varsler at lærerne kan tre inn i sine stillinger igjen fra 1-5.

Sammenhengen er følgende:

20-2 erklærte lærerne at de ikke kunne betrakte seg som medlemmer av Norges Lærersamband. Departementet svarte 23-2 at de lærere som ikke innen 1-3, hadde trukket denne erklæring tilbake ville bli avskjediget. Praktisk ta 14 ingen lærere gjorde dette. Departementet lukket skolene, og begrunnet lukningen med "brennelsferie".

7-3 meddelte Departementet at alle lærere var å betrakte som løst fra sine stillinger hvis de nektet skriftlig å erklære at de var medlemmer av Lærersambandet. Lærerne nektet å avgi noen slik erklæring. 17-3 meddelte Departementet at skolene kunne åpne, men bare hvis lærerne ville være medlemmer av Sambandet. Ingen skoler kom igang på dette vilkår. 24-3 meddelte så Departementet - for å søke å bryte i lærerfronten - at Lærersambandet skulle være upolitisk, og at det ikke ville bli stillet noe krav til lærerne som medførte forenning i deres tjenesteplikter. Lærerne gjennomskuet hensikten, og svarte mange og svarte mange steder med å sende inn en erklæring der de pointerte at de fastholdt sitt standpunkt mot medlemskap i Sambandet.

med ønske om å fortsette sin lærervirksomhet. Departementet endret så helt taktikk, og meddelte 6/4 at skolene i de to bispedømmer skulle settes igang fra 8/4. De andre skulle få beskjed senere. Det ble nå ikke lenger krevd noen erklæring av lærerne om at de var medlemmer av Sambandet, men Departementet meddelte at de lærere som gjenopptok undervisningen, i og med dette var medlemmer. Lønn skulle dog ikke betales før det forelå skriftlig erklæring om medlemskap.

Lærerne hadde hele tiden hatt det standpunkt at det var deres rett og plikt å fortsette skolearbeidet, og de var selvsagt også villig til det nå. De godtok ikke Departementets fortolkning om at de var medlemmer i og med at de underviste, og ville aldri skrive noen erklæring om at de var medlemmer for derved å kunne heve lønn. Etterhvert kom så endel skoler igang på disse premisser. Lærerne sa fra til myndighetene at de ikke var medlemmer av sambandet, og de arbeidet uten å regne med å få noen lønn.

Situasjonen var nå mere broket enn noensinne. Neppe to kommuner hadde de samme vilkår. Overalt var det rot og forvirring, bare få steder var det noen fullstendig skolegang. Departementet søkte på mange vis å komme seg ut av vanskelighetene. Det var forgjeves. Lærerne lot seg ikke lokke inn i forhandlinger av myndighetene, hvis løfter en ikke kan stole på. Stoppet av den faste motstand, og tvunget til å finne en løsning, sendte så Departementet 25/4 ut et rundskriv der det meddelte at det ikke lenger krevde at lærerne skulle erklære seg som medlemmer for at skolene kunne åpnes, slik som det tidligere hadde sagt 17/3. Heller ikke krevde Departementet at lærerne skulle underskrive noen erklæring om medlemskap av Sambandet før det ble utbetalt lønn, slik som tidligere krevd 7/3. Etter dette kan en konstatere følgende: Departementet opphever sin tidligere uttalelse om at alle lærere er å betrakte som løst fra sine stillinger hvis de ikke melder seg inn i Sambandet. Departementet har oppgitt å få lærerne til å trekke tilbake sin protest mot medlemskap i Sambandet. Departementet har oppgitt å få krevet noen erklæring av lærerne om at de er medlemmer av Sambandet. For lærerne er altså stillingen denne: De har ikke trukket tilbake sine protesterklæringer mot medlemskap i Sambandet. De har avslått absolutt å godta noe krav om senere innmelding. Derimot er de nå som før villige til å fortsette sitt skolearbeide. At Departementet i samme skriv av 25/4 framholder at "medlemskap i Norges lærersamband følger automatisk med lærerstillingen," kan ikke nå endre lærernes standpunkt. De anerkjenner selvsagt ikke Departementets fortolkning og anser seg ikke som medlemmer av noe samband. Vil departementet holde fast med sin fortolkning at lærerne automatisk er sambandslærere, får dette stå for deres regning. Lærerne er fast besluttet på å avvise ethvert krav som måtte bli stilt dem av Lærersambandet, som de ikke betrakter seg som medlemmer av. Dette er selve sakens kjerne. Kommer skolene nå igang, fortsetter lærerne å gjøre sitt arbeide som de hele tiden har ønsket. Kanskje vil de nuværende makthavere søke å gi det utseende av at lærerne har bøyd seg, men lærerne har ikke bøyd seg på et eneste punkt. Det er departementet som har måttet gi seg. Dette skriv av 25/4 er et tilbakeblikk, og følgende ordre til pressen i den anledning er ganske interessant:

Fra Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet, Pressedirektoratet. Os 10, 28. april. 1942. Til redaksjonen. Kirke- og undervisningsdepartementet har den 25/4 d.å. utsendt et rundskriv om: Forholdet mellem skolen og Norges Lærersamband. Dette rundskriv må ikke offentliggjøres eller omtales i pressen. Heil og sæl And. Beggerud.

Det er brukt ordet streik om lærernes aksjon. Dette er direkte galt. Lærerne har ikke streiket, det er myndighetene som har hindret dem i å undervise, det er altså i virkeligheten en form for lock-out. Når nå skolene begynner, er det myndighetene som er gått tilbake på sine krav. Lærerne følger sin opptrukne linje, og deres front er ubrutt. De vil heretter som hittil nekte å bli tatt til inntekt for en sambandsordning, og de vil sette seg til motverge mot ethvert forsøk på å nasifisere skolen.

Den nasjonale front i Norge er sterk og sammensveiset som aldri før. Hver gruppe innenfor befolkningen og hver enkelt nordmann er beredt til

å gjøre sin innsats når det gjelder å verge sitt folk mot nasismen. Under hele skolestriden har det strømmet en folkebølge av sympati mot lærerne. Når striden nå kanskje kommer inn i en roligere fase, er hele det norske folk klar over at det ikke skyldes noen ettergivenhet fra lærernes side, men at det er en seier for den nasjonale front mot NS.

Lærerne har med sin kamp vist at det nytter å sette seg til motverge. Det er gjennom skolens og kirkens kamp rettet et grunnkudd mot NS som partiet vanskelig kan overvinne. Lærerne står sammen med den øvrige nasjonale front klar til neste innsats.

I UKENS LÖP.

Tross hendningene ved Afrikas sydøstkyst begynner vi idag likesom sist med den front som ligger våre hjerter nærmest: **VESTFRONTEN:**

I 2 uker har de britiske bombefly dag og natt toranet over Europa, og tyske indusentra merker bombenes vekt. Tyske flyplasser, flyplasser i okkupert område fra Norge til spanske grensen, ubåthavner og marinestasjoner har hyppige besök. Allikevel er alt dette bare en forsmak på det som kommer, og som kommer i nær fremtid.

En legger merke til det ringe antall fly som de britiske styrker taper, og ser at de få flyangrep tyskerne gjør mot England koster dem prosent og tallmessig flere fly. Dette henger sammen med flydyktighet, luftvern og lagerstyrkene. England forsvarer sin jord med større styrker og kraft enn tyskerne, som ikke har materiell nok til å dekke det behov østfronten og vestfronten krever tilsammen. Det svikter, og bristen blir tydeligere for hver dag. Selv om tyskerne er istand til ved en kraftanstrengelse å forbaure verden nok engang, blir dette en kortpustet frist. De alliertes makt og myndighet øker ubarmhertig, og snart bestemmer de alle trekk som skal gjøres på alle fronter.

Vi resumerer ukens viktigste flyangrep: Natt til søndag var briterne på tokt over Norsjøen. 1 tankbåt og 1 lastebåt ble senket utenfor Ålesund. Miner blev lagt ut som vanlig. Søndag formiddag gikk jagerfly avdelingene på sine nu daglige angrep over Nordfrankrike.

Natt til mandag var Hamburg utsatt for bombeangrep i stor målestokk. St. Nazaires ubåthavn fikk sitt. Miner blev lagt ut og flyplasser blev bombet også i Norge. Atter blev skip senket utenfor norskekysten. Mandag morgen slapp Bostonfly sin last over Le Havre. Natt til tirsdag rikk Sydtyskland på igjennem, og Stuttgart fikk broparten av tunge, virksomme bomber. Det var de krigsviktige Bosch og Daimler-Benz fabrikkene som var hovedmålet. D-B 1 & ger være mengder tanks og store militære lastebiler. Andre styrker bombet Skodaverkene i Pilsen, og atter andre Nantes. Shipping utenfor norskekysten og flylassen ved Mandal blev bombet av Sterlingfly. Legg merke til at alle disse operasjoner kostet 3 - tre - fly. Tirsdag ved dagslys var Zeebrügge bombet, og lagerne var igjen ute. Onsdag for annen natt blev Stuttgart og andre industri- og byer i Sydtyskland, og dokkene i Nantes bombet. Videre flyplasser i Belgia, Nederland og Frankrike. Onsdagens utførtes 4 store dagslystokter over okkupert område. Natt til torsdag var Stuttgart's 3. og 4. bombe natt på rad. Nantes likeså, og store styrker jagere og bombefly angrep tyske flyplasser. Torsdag i dagslys var britiske fly på 4 tokter over St. Omer, Caen og Calais.

Hverken natt til lørdag eller søndag var det fly over England, men natt til mandag var 30 fly over katedralbyen Exeter. 7 blev skutt ned. Natt til torsdag og fredag var også flyfritt over England, men i dagningen de samme dagene var mindre styrker ute. Siste gang uten å gjøre annen skade enn å ødelegge en villa.

FRANKRIKE blir spenningen mot tyskerne daglig mere akutt, og tyskerne svarer med henrettelser. I Belgia, Nederland og Polen øker sabotasjen.

RUSSLAND: Mens verden venter på Hitlers offensiv fortsetter kampene på øst-

Faded, illegible text, possibly a caption or a short article, located below the large image.

17 MAI

Kjemp for alt hvad du har kjært
Dø om så det gjelder.
Da blir livet ei så svært
Døden ikke heller.

Denne salmen er ord for dagen og den bærer bud til oss alle. Den kamp vi selv og våre brødre utenfor landets grenser fører idag er kampen for friheten, for oss selv og våre barn, for alt hvad vi levet for og det som er verdt å dø for.

Hadde ikke frihetsflammen brent så fritt i våre hjerter skulde vi forlenget være dømt til trelldom. Tanken og ånden har de tyske bødler ikke formådd å knekke. Deres "blod og jord" har intet budskap til oss som forlenget er kommet bort fra vikingetidens og middelalderens mørke.

Vi har oplevet opgangstider og nedgangstider. Vi har sett nød og armod. Men vi har også sett at vårt Norge gikk fremover, stadig fremover, med et blomstrende åndsliv og bedre levestandarder for alle. Vi nød velsignelsen av civilisasjon og fremgang, og all tanke på krig og krigens redsler var oss fremmed.

Idag har vi lært krigen å kjenne. Både dens ild og døden som følger i dens fotspor. Og vi har lært å kjenne vold og terror, - barbari og sadisme. Vi har lært at Attilas hunner atter ris Europa som en mare fra den mørkeste avgrunn.

Vi har også lært av vi er ett folk!

--- For vårt indre øie stiger et veld av norske vimpler og flagg. Tusener og atter tusener av jublende barn i vårens farver fyller Karl Johan og toger med skinnende øine opover mot slottet. Musikken klinger fra blanke instrumenter, langs gaten og langs hele ruten står menneskemassen tett i tett med fuktige øine og en klump i halsen over alt det vidunderlig vakre de ser. - Barna synger - hurraene klinger - op mot slottet går, og nå runder de altanen hvor Kong Håkon, Olav og Mārtha, Ragnhild, Astrid og Harald står. Det er som et hav av sang og Norge i våre hjerter.

Slottet har andre beboere idag. Statspoliti har vakthold, og hirden profanerer den grunn vi holder hellig.

Det er 3dje 17. mai under fremmed åk. Det teller ikke. Følelsen av fedreland og folk er sterkere hver dag i uken enn noen 17. mai før. Norge har vokset sig stort og vakkert i vår deglige gjerning, i hver tanke vi tenker - i alt hvad vi gjør - for NORGE.

Også vi, når det blir krevet
For dets fred slår leir.

Norge krever av DIG idag at du skal kjempe. Ikke med våpen og vold, men med all din motstandskraft og med alle dine evner.

Våre martyrer har vist veien. Vi skal ikke la oss presse mot vår overbevisning. Vi skal ikke være feige og undfallende. Inntil dagen kommer skal vi stå der, stivbente, trossige, fulle av forakt for det tyske "herrefolk" og deres leiesvenner, betalt med Judas sølv.

Urokkelig i våre krav om en usvekket front skal vi feie til side de som vil tjene to herrer, de som setter pengesekken og personlige fordeler foran sitt land, de som i feighet kryper i skjul når landet forlanger at de skal ta en tørr, de som ikke er "politisk interessert" og tar de goder dagen byr uten å gi noe igjen.

Aldri har Norge vært så enig som idag. Aldri har Norge vært så stort som idag. Derfor kan folket ikke bli trellet i annemans hus, og derfor vil det reise sig i umotstælig kraft når tidens fylde er inne og renske landet for voldsmenn og røvere!

Vårsol gyller topp og tinner
ser du NORGE - fagre land -?

Elsket er du
-fedrelandet -

Vi skal kjempe til vi vinner
dig tilbake fritt engang!

Norske lover gir klare linjer.

Den kgl. norske regjering har vedtatt 4 provisoriske anordninger om tillegg til den Militære og Sivile Straffelov, som tar sikte på å stille quislingene og tyskerne til ansvar for deres redselsgjerninger i Norge. To av anordningene blev utferdiget 3 okt. 1941. Disse gjeninnfører dødsstraffen i norsk sivillovgivning for forrøderi og utvider de tilsvarende bestemmelser i den Militære Straffelov slik at både dødsstraff og annen straff kan idømmes og fullbyrdes etter krigens opphør. Samtidig åpnes adgang til å plassere folk på tvangsarbeid som straff. 22. januar i år blev disse vedtak supplert med bestemmelser om dødsstraff for forbrytelser mot sedeligheten, mot den personlige frihet, mot liv, legeme og helse, og samtidig ble straffene fastsatt for dem som bøier kne og går inn i NS.

Ingen skal lenger kunne si at linjene er uklare. Alle dem som idag grasserer i sadisme på maktens tinnø, selger sitt land bit for bit og ofrer sine landsmenn, de skal vite at en dag kommer straffen. Ingen formalprosedyre skal kunne redde dem fra å stå til ansvar enten de nå er av norsk eller tysk avstamning. De som tror at de skal redde sig ved å gjemme sig bort nå eller senere, de tar feil. Hver quislings- og tysk sadists navn noteres, og den norske regjering fører et nøiaktig kartotek over forrøderne og deres synderegister. Ingen skal slippe undan den rettfærdige straff!

NB. Vi bør attor våre lesere være forsiktige ved spredningen av avisen. En vinner så lite ved uforsiktighet, og desuten går et eksemplar av avisen tapt hvis den kommer i urette hender. Et eneste eksemplar betyr kanskje hundre lesere, så sørg for at forsendelsen skjer betryggende.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste. - Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Rdd.

Utenrikskronikkefter dr. Arne Ordning 12/5/42.

De meldinger som er utsendt om det store sjøslag i det sydvestlige Stillehav er ikke fullstendige. Kampene foregikk i 6 dager over et stort sjøområde, og foruten sjøstridskreftene spilte også flyvåpnet stor rolle. Japanernes fly opererte fra hangarskip, de alliertes fra hangarskip og faste baser på Australias jord.

De tap japanerne led er oppgitt til: 1 hangarskip, 1 tung krysser, 1 lett krysser, 2 destroyere, 4 kanonbåter og 4 forsyningskip senket. Dessuten skadet 1 hangarskip (muligens senket) 1 tung krysser, 1 lett krysser, 1 ombygget hangarskip på 9000 ton og 3 forsyningskip.

Det opplyses at disse oppgaver heller er regnet for lavt enn for høit. Japanske oppgaver over allierte tap er fantastiske og er blitt grundig dokumentert både fra Washington og London. En vet forøvrig ennå ikke hvilke styrker som har deltatt i slaget.

Japanerne kan ikke rolig se på at de allierte samler sine styrker i Australia og gjør klar til en motoffensiv. De har derfor i lengere tid gjort bombetokter mot Port Moresby som ligger på Ny Guinea ved Torresstredet. Til gjengjeld har australske og amerikanske fly bombet de japanske støttepunkter og baser, særlig Rabaoul på New Britain hvor japanerne har hatt store materielle og skipstap.

En vet ikke hvor den japanske sjøstyrke kom fra eller om den var på vei til Australia, eller om meningen var å angripe Ny Hebriderne eller kanskje Ny Kaledonia?

Hvis det var planlagt et invasjonforsøk mot Australia måtte denne flåten ha vært en fortropp, og restene trakk sig tilbake etter alliert seir.

Det ser ikke ut som om dette var den japanske flåtes hovedstyrker, og man må derfor regne med nye japanske fremstøt. I så fall er flåten avgjørende. Ved krigsutbruddet var den japanske og den amerikanske Stillehavsflåte noenlunde jevnsterke. U.S.A. led betydelige tap ved Pear Harbour, men de japanske tap i Korallhavet var betydelig større. De amerikanske nybygginger foregår i større tempo enn japanerne noengang kan håpe å klare, og særlig vil Amerikas fly spille en stor rolle. Australia står ikke alene i den kommende kamp.

I Burma fortsetter japanerne sin fremgang mot India og Kina. Mandalay og Lashio er erobret, likeså Burmaveien langt nord og inn i Kina. Her er de imidlertid nå slått tilbake. Kinesiske styrker syd for Mandalay har gått til angrep og skapt vanskeligheter for japanernes flanke.

Briterne mot vest prøver å undgå japanske innringningsforsøk ved å trekke sig inn i India via enkelte fjellstier i det ufremkommelige fjellterreng mot Indias grense, mens fly forsinker japanerne i deres fremgang langs Chindwinelva.

Det kjempes flere steder i Burma, men stillingen er uklar. Et er dog sikkert, Burmaveien er tapt.

Burma var tidligere kalt Indias skjold, og en regnet med at landet egnet sig dårlig som utgangsbasis for angrep mot India. De få fjellstiene er umulige for tunge transporter og i regntiden er de helt ubrukelige. Imidlertid har japanerne rykket videre langs kysten og har nådd og okkupert byen Akyab ikke langt fra Indias grense. Herfra angripes nu Chittagong fra luften. De kan neppe komme videre langs de sumpige kystveiene nu som regntiden står for døren, og et angrep på India må komme sjøveien.

For en tid siden viste en japansk flåte sig i den Bengalske Bukt, men nå vet ingen hvor den er blitt av.

Tyskerne ønsker et japansk angrep mot India som en del av en tangoperasjon mot Midtøsten, likesom et mål for aksen er herredømmet i det Indiske Hav.

Dette er imidlertid blitt forhindret ved briternes aksjon på Madagaskar. Foruten flåtehavnen Diego Suarez har öya flere andre havner som er fullt brukbare for de alliertes formål. Disse er i første rekke å sikre trafikkårehe til Det Røde Hav - India og Australia om Kap.

Vichy hadde forpliktet sig til å sørge for at Madagaskar ikke skulle

bli benyttet av aksen, men en hadde ikke glemt Indo China, hvor Vichy også hadde gitt høytidelige løfter. Franskmennene vilde ha vært for svake til å forsvare øya, selv om de kanskje den gang hadde vært villige. Churchills opplysninger om at forberedelsene til toktet hadde tatt 3 mndr., og at stridskreftene var 2 måneder underveis forteller med ønskelig tydelighet om avstandene og hvor viktig skipstonnasjen er.

Madagaskar er i trygge hender, men det betyr ikke at japanerne har oppgitt sine planer om å beherske det Indiske Hav. Ceylon har tidligere hatt store luftangrep og særlig havnen Trincomale, men det viste seg da at luftvernet var betydelig bedre enn Singapoores. Senere har Ceylon fått betydelige forsterkninger.

Japanerne begynner nu å føle at det koster å angripe over store avstander og å spre sig. Slaget i Korallhavet viser at det er farlig. De er nå nødt for å samle større styrker i det sydvestlige Stillehav, hvis de vil forsøke å avskjære Australia, og det betyr at de vil få ferre skip og mindre styrker til operasjoner mot India og det Indiske Hav.

Efter Corregidors fall kan japanerne bruke Manillabukten som fløtebasis, og de skulde da beherske de østasiatiske farvann fullstendig fra Filipinene.

Imidlertid kan de aldri føle sig sikre. Det viste angrepet mot Tokio hvor amerikanerne brukte fly med base på land.

Og japanerne kan heller ikke se bort fra muligheten av angrep fra Vladivostok og Sibiria. De må derfor til enhver tid holde en stor hjemme-fløte og store styrker soldater i reserve.

DEN NORSKE KIRKES KAMP.

Efter quislingenes pöbelopptreden i Trondheim søndag 1. februar hvor de med vold bröt kirkefreden, besluttet som kjent landets biskoper å nedlegge sine embeder d.v.s de bröt all kontakt med staten og ønsket kun å stå som kirkens tilsynsmenn. Det at de gikk til et slikt alvorlig skritt hang også sammen med Quisling-regjeringens bestemmelse om tvungen barneoppdragelse efter NS prinsipper.

Departementets svar på dette var biskopenes avskjed og konstitueringen av NS prester til fungerende biskoper.

Biskopene fikk nu tilslutning av prester, menighetsråd og frie kristeligetelige organisasjoner over hele landet og det blev innsendt en erklæring om dette til Kirkedepartementet samtidig som den blev lest opp i kirkene søndag 1. februar.

Søndag 22. februar blev det så lest en ny erklæring i kirkene. Det blev heri sagt tydelig fra at kirke, skole og hjem stod ubrytelig sammen, bundet av samvittigheten og Guds befaling, for å verne det forsvarsløse barn mot enhver påvirkning som er imot evangelisk bud.

Så kom påsken og dermed nazistenes annet uhyrlige overgrep på kirkefreden. Denne gang løp de amok blandt menigheten som hadde samlet sig utenfor Vår Frelses kirke i Oslo for å høre biskop Berggrav tale. Biskopen kom som kjent ikke til å tale, da han på det tidspunkt allerede var internert på sin hytte i Asker hvor ingen selv ikke hans familie får komme i kontakt med ham.

Første påskedag (enkelte steder annen påskedag) lestes det fra de fleste prekestoler i landet en utredning av kirkestriden kalt "Kirkens Grunn" som er et kjennelsesskrift forfattet av "Kristens Samråd". Samtidig nedla prestene sin embetsmessige stilling, men erklærte at de fortsatt vilde utføre alt arbeide i menigheten som en ikke embetsmann kan utføre. Praktisk vil dette si at alt skal gå sin vante gang. Kurser og skolearbeid heve sin lønn og ikke motta ordre fra Kirkedepartementet. Dessuten må ekteskap først stiftes hos den borgerlige myndighet og de som ønsker det efterpå få sitt ekteskap velsignet i kirkene.

Følgen av dette var at biskop Berggrav og 4 av "Kristens Samråds" øvrige medlemmer blev arrestert og sendt til Bredtvedt. Til presteskapet utover landet sendte departementet telegram hvor det meddelte at embedsnedleggelsen og oppløsningen av "Kirkens Grunn" betraktet som en opprørs handling og vilde bli behandlet deretter. I ethvert fall vilde prestene få

sin avskjed og med 8 dagers varsel måtte fraflytte sine boliger og sitt distrikt. Prestene blev samtidig pålagt at de innen lørdag den 11. april kl. 14 telegrafisk skulle meddele departementet at de igjen overtok sine embeder. Det viste sig at dette trusseltelegram medførte at 4 av hele landets presteskap etterkom denne ordre. Deretter kom så et rundskriv fra samme departement til prestene datert 15. april - hvori det heter at embedsnedleggelsen betraktes som ulovlig, men at de prester som ønsker å slutte sitt arbeide kan oppsi sine stillinger - med 3 måneders oppsigelsestid. Da selvsagt ingen prest ~~måtte~~ ønsker å slutte med sitt arbeide, men tvertimot å fortsette uhindret av departementets overgrep, er slik oppsigelse av stillingen visstnok ikke innløpet fra mer enn ganske få.

"Kristent Samråd"s arresterte medlemmer, prestene Carlsen, Indrebø og Wisløff, blev satt på frifot samtidig med det siste skriv fra departementet, mens byråsjef Hansson fremdeles sitter på Bredtvedt, hvorfra biskop Berggrav er tilbakeført til sin hytte i Asker. Den svenske presse fikk meddelelse om at biskopen var satt på frifot, men denne frihet er av en egen art. Det er til stadighet 11 statspolitibetjenter i aktivitet utenfor hytten, og disse er utstyrt med hjelm, gevær, pistol og kulle. Ruller med pigtråd er også kommet til hytten, og biskopen har hittil ikke hatt noen kontakt med utenverdenen. Biskop Krohn Hansen har også sittet fengslet, men er etter forlydende løslatt. Antallet av geistlige som er avsatt uten lov og dom var ved påsketid ca. 30 og er nå steget til ca 45. Endel av de avsatte prester har dessuten fått taleforbud og forbud mot å bære prestedrakt, likesom noen av dem er forvist fra hjem og distrikt. Dette er bl.a. tilfelle med domprost Fjellbu som for tiden befinner sig på Kirkestuen på Dovre visstnok under politibevakning. Dette viser tydelig at man nå står overfor en kristendomsforfølgelse.

Biskop Berggrav er den ensrettede presse beskyldt for løgn, idet han skulde ha sagt at han ikke har skrevet noe referat av forhøret hos statspolitiet, men bare fortalt noe derom i brev til sine bispekolleger og ikke til noen annen. Biskopens uttalelser er selvsagt helt korrekte. Men forholdet er det at brevet til biskop Maroni blev sendt gjennom dekkadressen, klokker Weisser, men dette brev kom aldri frem, men blev oppsnappet. Når biskop Berggrav brukte dekkadresse, var det fordi man var fullt klar over at NS gjerne vilde sikre sig post som var av interesse.

I Rundskriv av 21. april fra Kultur- og Folkeopplysningsdepartementet Pressedirektoratet, pålegges samtlige landets aviser om ikke å nevne noe mere om "den såkalte kirkestrid" fra og med 20. april (dagen for).

Under 25. april utsendes et promemoria fra det teologiske fakultet ved Universitetet i Oslo og fra det teologiske Menighetsfakultet, undertegnet av Sigurd Mowinkel, Oluf Kolsrud, Einar Molland, Hans Ording og Peter Marstrander resp. av Oluf Moe, O. Hallesby, Karl Vold, Andr. Seierstad og Johannes Smemo. Dette promemoria gir full tilslutning til biskopene og prestene som har nedlagt sine embeder.

For öieblikket skalter og valter Quisling med den norske kirke etter forgodtbeholdende. Det nedlegges og opprettes bispedømmer uten at det kan oppdages noen linje i kaoset. Muligens kan opprettelsen av et par bispedømmer forklares med at det nye bispesete kommer nærmere hopelen til den mann som er utsett til det. Det skal bli interessant å se hvem som skal ordinere de menn som uten noensomhelst kirkelig mandat overtar lederstillingen i den kirke Quisling prøver å skape. Den succession vi måtte ha hatt i vårt land blir i alle fall brutt. Lovløsheten har holdt sitt inntog i kirken, og det er uforståelig hvordan noen samvittighetsfull prest efter dette kan opprettholde sitt embedsforhold til Kirkedepartementet. Den 25/4 fikk noen av de prester som var blitt forvist fra sitt distrikt i telegram fra departementet om at Riksadvokaten hadde gitt melding om at forvisningen inntil videre var bortfalt. Kirken og skolen i Norge står idag sammen i kamp for de mest elementære og grunnleggende kulturgoder, og i denne kamp har de følge av det beste i det norske folk.

QUISLINGKIRKENS MENN.

3 eksempler på hvilke kvalifikasjoner de har.

Bjarne Barby (q) nå residerende kapellan i Gamle Aker, Oslo, har gjennomgått Frelsesarmeens krigsskole og tjenestgjorde en tid som löjtnant i Kvifjord, inntil han blev entlediget på grunn av umoralsk værdel. Ved hjelp av et innsmiørende vesen oppnådde han dessverre en slags attest fra sine overordnede og fikk ansettelse i Vaterlands Blå Kors i Oslo som sekretær, men her måtte han slutte på grunn av misligheter.

Harald Fosse (q) nå domprosti Bergen har ingen utdanning i det hele tatt. Han har muligens gjennomgått en bibelskole før han begynte som predikant i Vestlandske Indremisjonsselskap, men av dette selskap er han forlenget utstøtt som ubrukelig.

Bent Nöding Bentson, Bergen har fått (q) ordinasjonstillatelse, men til hvad vet man ennå ikke. Denne mann er sykepleier, muligens diakon.

Ved første øyekast har en lett for bare å se det komiske ved slike utnevelser, men ved nærmere ettertanke blir en slått med forferdelse. Hvilke ulykker kan ikke slike personer forårsake hvis de skal få fritt spillerom?

En annen ting vi skal være oppmerksom på er at disse "geistlige" er blandt de tidligst utnevnte og erfaringen har vist at innen forræderkirkens stiger ikke kravene til kvalifikasjonene med tiden, men snarere tvert om!

Hvordan prestene forholder sig idag.

Lønn mottas ikke, men returneres, avgifter til prestegården mottas og oppbevares. Prestene skal ikke ha personlig fordel av disse. Prestegårdsaken er ennå ikke klarlagt, imens henvises til Kirkerett av Håson par. 42 avsnitt 5. - Boligavgift må betales. Journal og dagsregnskap føres privat. Ingen embedsberettelse til biskopen. Korrespondansen med "bis" er helt opphørt. Post fra departementet behandles con duite messig. Det kan være noe som må svares på. Fødselsregister føres inn i en privat bok, ikke i embedsprotokollen. Ingen utskrift herav til Statistisk Centralbyrå. Attester utstedes ikke på embedsblanketter. Da er en personlig bevitnelse uten embedsstempel. Alle attester er avgiftsfrie. Vigsel og lysning kan ikke foretas. Derimot bør det sterkt oppfordres til kirkelig velsignelse av borgerlig stiftet ekteskap. 3 dages permisjoner ordner man selv med. Sykepermisjon kan man ordne med en lege, samt sørge for tilsyn fra en prest i nabosoknet under permisjonstiden. - Vergerådet bør man ikke sitte i fordi man der er oppnevnt av biskopen. Skolestyret og fattigstyret har nyordningen tatt seg av. En bør gjøre kjent at prestenes stilling er den at de har brutt med forholdet til staten, men ikke med forholdet til menigheten. Prestene vil aldri glemme solidariteten med lærerne og foreldrene. Det synes som om NS forsøker å skille fra hverandre kirke- og undervisningsfronten, men det skal aldri skje.

SVENSKENE OG VI.

Fra tid til annen får vi i "norske" aviser anrettet måltider bestående av smakebiter og artikler tatt fra svenske aviser. Ofte kan det hende at artiklene virkelig har stått i svensk presse, og for at våre lesere skal ha klart for sig verdien av stoffet, gjengir vi en liste over Sveriges Nazi-presse: "Sverige Fiitt" er stoppet, men "Vår kamp" vil fortsette dets virksomhet. Videre "Aftenbladet" også kalt "Abendblatt", "Stockholms Tidningen", "Göteborgs Morgenpost", "Norra Skåne", "Dagsposten", "Den svenske Folkocialisten", "Facklig Front", "Nationell Tidning", "Tidens Röst", "Norrbottens kurieren", "Helsingborg Dagblad", "Göteborgs Stiftstidning", "Riksposten" og tidsskriftene "Ungt Folk", "Nationell Ungdom", "Adam" og "Vägen Framåt".

En må ikke tro at disse hører inn under et "rent" parti. De representerer en ulike mengde smuskete "bevegelser" og like landsforrædersek som NS i Norge. Men, - de tales beklageligvis.

På den annen side finnes hundreder av kjente aviser og tideskrifter som, om ikke annet, iallfall forstår Norge og ikke er redd for å tale Norges sak. Vi tenker særlig på "Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning" og

17. mai 1942.

WHISPERING TIMES - Landsutgave

Nr. 16 s.9.

"Trots Allt!!" Der er også andre, og fra "NU" nr. 19 (forrige uke) hitsetter vi en artikkel som er tatt fra "Östgöten":

SLAVSKEPPET.

Meddelandet från Norge om fartyget med de norska lärare, som deporterades upp till de ödsliga fjälltrakterna vid Kirkenes, verkar som en skräckfylld scen från ett Längesen svunnet århundrade. Det hela är nästan otroligt i sin ohygglighet. 500 människor, därunder många intill döden sjuka, ombord på et fartyg, som var avsett för endast 250 passagerare och som inte kunde medföra proviant och färskvatten för större antal. Prästerna i Trøndelag protesterar, och den nye fylkesmannen, som själv er medlem av Nasjonal Samling påpekar i telegram till Quisling vådorna av färd. "Ministerpresidenten" är emellertid omedgörlig: dom ska' lära sig vem som har makten!

Aldrig har kulturakymningen legat så tung över Norden som nu. Aldrig har nordisk rett så trampats i stoftet. Ingenting kan bättre illustrera kulturmörkret än det överfyllda slavskeppet med sjuka män ombord, vilkas enda förbrytelse varit den, att de hållit på sitt eget lands lagar, ståvande upp till en förvisningsort i de ufruktbare regionerna i norr.

Men den hatsödd plågoanderna ser skall mogna till skörd. Blod ropar ur marken, och hämnarna smider svärd till vedergällningens dag. Det finns brott, för vilka aldrig tillgift kan ges.

Det har hänt tidigare i historien, att slavskepp återvänt som härskepp.

Vi ber leserne merke den norsk-norsk fölte slutten. Den er sann, svenske bror!

HVITE LUER.

Sporveiskonduktörerne tok på seg hvite luer 1. mai, og dette oppfattet de høje herrer innen NS som en demonstrasjon, og fölgelig måtte den straffes.

Konduktörerne fikk som belønning inndradd alle permisjoner, og sommerferien blev tatt fra dem.

Vi antar at konduktörerne overlyver dette, og dessuten er det jo alltid en chance for at meget rart kan skje för varmen er gått av luften.

FRA REDERNE.

Rederne önsker ikke å delta i nyordningen, og har sendt rette vedkommende fölgende:

"De våre selskaper ved Ministerpresidentens lov av 19. mars d. s. er pålagt å stå tilsluttet det nye Rederforbund, vil vi overfor departementet få fremholde at det opplöste Rederforbund udelukkende hadde næringsens saklige og faglige interesser å vareta. Med sine lover og de av rederne selv valgte tillitsmenn ga forbundet medlemmene den fölelse av sikkerhet som er nödvendig för et fruktbringende og landsgagnlig samarbeide rederne imellom.

Da dette grunnlag nå er borttatt kan det nye Rederforbund ikke ansees som representerende rederieringen, hvorfor vi ikke kan være med å ta ansvaret for forbundets virksomhet."

Såvidt vi har bragt i erfaring er ovennevnte erklæring sendt inn av samtlige redere, undtatt 4 stykker. Den norske sjömannsstand lever også i rederne!

NORSK TIDENDE, LONDON bringer fölgende hilsen fra en gammel venn:

"Det er bedre å være svart enn å være stripete" sa negeren da han mötte en norsk entreprenör. Med forebyggende aktelse, Andriksen, jössing og harpist.

I UKENS LÖP.

Denne uke har vært rik på hendelser. Om ikke direkte krigshandlinger, så ihvertfall på hendelser som gir et pek om den videre utvikling, og om strategiske og diplomatiske trekk fra begge parter.

Den alt overskyggende begivenhet blev statsminister Churchills tale søndag aften, der han kom med en utvetydig og skarp advarsel til Tyskland mot å gå til anvendelse av giftgass på Østfronten.

I sin tale sa statsministeren bl.a. AT HVIS TYSKERNE GÅR TIL BRUK AV GIFTGASS I RUSSLAND, SÅ VIL STORBRIANIA GJØRE DET SAMME MOT MILITÆRE MÅL I TYSKLAND I SÅ STOR UTSTREKNING SOM OVERHOVEDET MULIG!

Talen var helt forskjellig fra hans tidligere. Denne gang var det ikke plass for reservasjoner. Hele talen bar et bud om den offensive ånd som nu hersker innen de alliertes rekke.

Denne tale blev holdt hemmelig for det tyske folk, og først et døgn etter bragte den tyske og tyskkontrollerte presse et forfalsket utdrag av den. Advarselen til Tyskland var da fullstendig utelatt!

Senere i uken slår så hele pressen opp Churchill uttalelser om "bruk av gass mot Civilbefolkningen i Tyskland" sammen med en melding fra Moskva om at tyskerne benyttet giftgass under gjenerobringen av Kertsch-halvøya.

Sett på bakgrunn av dette blir det helt tydelig at tyskerne nu må sette alt inn på en avgjørelse i øst, og kommer til å ta alle midler i bruk, også giftgass.

Skylden for dette forsøker de så på den vanlige, naive måten å skyve skylden over på Storbritania, samtidig som de antagelig som mager trøst til hjemmefronten kommer med det vanlige, barnslige skryt om den tyske teknikks overlegenhet over allieandre lands. Denne gang gjelder det da selvfølgelig den kjemiske industri---

Statsministerens oppgaver over de tyske tap på Østfronten hittil er heller ikke nevnt med et ord i pressen her hjemme eller i Tyskland. Han uttalte at tyskerne hadde flere fjerne på Østfronten i vinter enn under 4½ års krig forrige gang. Den gang falt vel 2 mill. og 4½ mill. sårede.

AVFLYANGREP på Vestfronten bragte uken bare ett av noe virkelig omfang over Tyskland. Det var det store britiske angrep natt til lørdag mot Warnemünde. Byen blev fullstendig "lübeckisert".

Dagsangrepene mot tyskokkupert kanalområder fortsatte hele uken, og under et angrep torsdag ettermiddag utmerket 4 norske flyvere sig. Videre er angrepene mot fiendtlig skipsfart fortsatt, og bl.a. blev et tysk transportskip satt ibrand utenfor norskekysten.

EFTER OKKUPASJONEN av Madagaskar kom søndag den oppsiktsvekkende melding at U.S.A. har tatt skritt for å sikre sig kontrollen over den franske besiddelse Martinique i det Karibiske hav. Og hele den franske flåte som ligger der er gjort kampudyktig - tross Vichys protester.

PÅ ØSTFRONTEN er der innløpet meldinger om to større offensiver. Den 1. var tyskernes angrep på Kertsch, hvor store styrker blev satt inn for å bedre utgangsstillingen på dette avsnitt for den kommende offensiv mot Kaukasus. De siste meldinger tyder på at russerne har måttet trekke sig en del tilbake her.

Den 2. melding bragte marskalk Timosjenkos overraskende offensiv mot den tyske nøkkelstilling Charkow. Etter at russerne brøt gjennom 1. linje rykker de frem mot tyskernes 2. forsvarslinje og selve byen Charkow. For å undgå kaos har tyskerne i all hast sendt forsterkninger til dette avsnitt.

På de andre frontavsnitt har der også vært endel aktivitet, med russisk initiativ overalt. Nordvest for Kalinin blev en av tyskernes hovedstillinger gjenerobret. Tyskerne hadde 1800 drepte, og ved Smolensk mistet 1000 tyske soldater livet da 2 troppetransporttog blev sprengt i luften av russiske geriljastyrker.

I MIDDELHAVSOMRÅDET er det fremdeles Malta som er mest "iskuddet". Bare lørdag og søndag blev 71 tyske fly skutt ned eller skadet. Lignende svære tall oppgis daglig, til tross for at angrepene nu holdes i mindre skala enn før. Dette kommer av betydelige forsterkninger av britiske jagerfly som i all hemmelighet blev overført til den.

I LIBYA er der endel patruljevirkosomhet fra begge sider, og det britiske flyvåpen fortsetter også her sine angrep mot militærkolonner, transporter, flyplasser, havner etc.

Om stillingen i det fjerne Østen henviser vi til dr. Arne Ordings utenrikskronikk annetsteds i samme nr. De enorme japanske tap under sjøslaget i Korallhavet i forrige uke er også omtalt der. Diskusjonen om dette slag har vært livlig også i denne uke, og vesentlig av den grunn at der innløp melding om nye tap som var påført restene av den slagne japanske flåte 900 km. n.ø. for Australia, ved Louisadeøyene, av allierte bombefly. Angrepet kostet japanerne ytterligere 1 moderskip for sjøfly som blev sterkt skadet, og dessuten 5 sjøfly ødelagt og 1 tankfartøy skadet ved bomotreff. Marindepartementet i Washington melder at siden Pearl Harbour har den amerikanske flåte senket ialt 44 japanske krigsskip og 61 transportskip, samt 75 fartøyer av forskjellige typer. Tallene omfatter ikke skip senket av det amerikanske flyvåpen og de allierte forøvrig.

NORSK AMBASSADE I WASHINGTON. Onsdag blev det meldt at H.M.Kongen på invitasjon fra president Roosevelt har opprettet en norsk ambassade i Washington. Som Norges 1. ambassadør blev utnevnt minister Morgenstierne. Ved mottagelsen i Det Hvide Hus var også kronprinsparet og statsminister Nygårds-vold tilstede. Samtidig mottok Kong Håkon i London Mr. Biddle som amerikansk ambassadør hos den norske regjering.

UTDRAG AV NYHETENE FREDAG AFTEN KL. 19,30.

OFFENSIVEN PÅ ØSTFRONTEN.

I Ukraina tiltar Timosjenk s offensiv i styrke. Fronten er 65-80 km bred. De tyske reserver blev kastet inn i motangrep uten å få anledning til å hvile, og alle deres anstrengelser for å stoppe russerne er mislykte. Langs veiene der tyskerne trekker sig tilbake ligger hauger av drepte og mengder av materiell.

På Kertsch trekker russerne sig lenger tilbake, og de voldsomme kamper fortsetter.

ELLERS.

Et tysk skip til blev igår bombet av et britisk patruljefly i nærheten av Ålesund.

Forsvaret på Malta ødela igår 15 fiendtlige fly og skadet 5 til. I en trefning utenfor den franske kanalkyst blev 2 tyske fartøyer efterlatt i synkende tilstand og et tredje torpedert. Et lett britisk fartøy gikk tapt.

W.T" sender ikke ut sin daglige utgave idag lørdag. De som daglig skriver av slipper med sammendraget. Hvis noe av særlig betydning skulde bli meldt i morgensendingen vil et sammendrag bli sendt ut.

"W.T." ber om at landsutgavens forsteside ikke fjernes av leserne. Og det er SABOTASJE å underslå nummeret. Send det videre!

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 17

LØRDAG 23-5-1942

1 ÅRG.

A L D R I

Frihet for Norge, men ikke for oss
som lever i landet.

Friheten vinner vi ved å fornekte
alt som er fritt i vårt sinn i vår tanke.

Friheten får vi som gave av Tyskland,
Tyskland som selv ingen frihet har.

Dette er vår budet Quisling har gitt oss,
Dette er fremtidens lys over Norge.

Er det da ikke så berget på sprokke,
steingrunnen selv fly i flint

for å knuse ham,

denne avsyndige, feige og frekke.

Jo det har sprukket, berget har revnet.

Norge har samlet et truende steinskred.

Når skal det falle?

Frihetens hjemløse ørn over høifjellet
skriker det, skriker det ut til oss alle:

Når skal det falle?

Kallt kan her være, og mørkt kan her være.

Men her var lyset i hjerte og sinn,
frihet og sannhet, vårt dyreste eie,
sansen for frihet og sannhet, vår ære.

Ja, i hvert juv falt en solstråle inn
ned til hvert strå

eslet til søkende vekst mot det blå.

Vi skal velge til fører en blind?

A l d r i !

Høit over landet står tindegedeledet,
fast om vår frihet står rekken av menn,
faste som fjellet.

Skal vi forråde dem til en forreder?

Skal vi forråde vår levende tindegard?

Slippe av syne hver Norges kompassnål
Galdhøpiggen, Glitretind?

A l d r i !

Hør, ja hör frihetens kongeørn skrike
speidende utover raden av tinder,
speidende utover rekken av menn:

A l d r i !!

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmene uten daglig
nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPPE!

Red.

UTENRIKSKRONIKK EFTER DR ARNE ORLING 21/5/42.

De tyske tap på Østfronten i vinter har vært voldsomme, og Churchill nevnte i siste tale at tapene var større enn de samlede tap Tyskland hadde i siste krig. Dengangen hadde de to mill. drepte.

Efter Góhrings siste tale onsdag er det tydelig å forstå at Hitlers nervor var på bristepunktet. Han er rastløs frem og tilbake i bolkkhusene i sitt hovedkvarter på Østfronten, ophisset, og med brennende óine. Han stod foran et sammenbrudd og, er det nu klart, også ovenfor en sammensvergelse fra generalenes side. At marskalk Reichenau skulde ha avgått ved en naturlig død, kan ansees som helt utelukket.

Tyskerne kunde ikke trekke sig tilbake og det gjaldt om å redde armeen fra undergangen. De fremskutte posisjoner måtte holdes for enhver pris, ikke bare som baser for en senere offensiv, men fordi landet bak bare var en eneste ruinhop. Hvis de fremskutte posisjoner ble opgitt, gikk hele armeen i oppløsning. Dette har kostet.

Det står klart for Hitler at han må vinne en avgjørende seir nu i sommer, før U.S.A.'s krigsproduksjon blir kastet inn med hele sin tyngde. Rustningsindustrien i Tyskland og i de okkuperte land har arbeidet for full kraft, men det har vært brist i arbeidskraften og innen transportvesenet.

En hadde ventet at den tyske offensiv skulde begynne i mai, og en mente at den skulde begynne i Syd-Russland med Kaukasus og Óijen som mål, men dette er ikke sannsynlig, for tyskerne måtte regne med som sikkert at alle oljeanlegg vilde bli óaelagt før de falt i tyskerne hender. Andre mente at den tyske offensiv i første rekke vilde gå ut på å ódelegge de russiske armeer. Et annet alternativ var en hovedoffensiv mot Volgas nedre lóp, Astrakhan og Stalingrad, slik at russernes armeer kunde splittes og bli avskåret fra Óijen og de alliertes forsyninger over Irak og Iran. Andre mente at offensiven vilde bli satt inn direkte mot Moskva, atter andre mente at dens hensikt vilde bli å avskjære Leningrad og områdene der fra resten av Russland.

Så kom da i forrige uke angrepet mot Kertsch. Svære styrker fly og tanks ble satt inn, og russerne ble drevet tilbake. Dette kan dog ikke betraktes som et hovedangrep. Fra Krim kan tyskerne nemlig vanskelig komme over til Kaukasus iallfall så lenge den russiske flóte i Svartehavet opererer fritt. Ganske bemerkelsesverdig er de overdrøve og foregripende tyske meldinger om seirene på Kertsch. Det er helt klart at det ennå kjempes. De tyske kommunikeer melder at der er tatt 149.256 fanger, og dette óóiktige tall alene er nok til å vekke mistanke. Dessuten er det ópenbart urimelig at der skulde befinne sig så svære troppemengder på den ganske smale landtunge.

Et par dager efter angrepet på Krim kom marskalk Timosjenkos offensiv i Charkow området, som kan tenkes å avskjære forbindelsen mellom Waldstein(?) og v. Bock's armeer. Den russiske offensiv må være planlagt gjennom lengre tid, og er et opbud av store styrker, som sikter mot de områder i Ukraina hvor tyskerne har hopet op store styrker og meget materiell. At Timosjenko betrakter angrepet som en hovedoffensiv forstår man av hans dagsorden til troppene hvori han sier at dette er det første skritt i kampen for frigjólrelsen av fedrelandet.

Timosjenkos offensiv kom tyskerne i forkjópet, og uforvarende på den tyske krigsledelse. - Russerne går ikke direkte mot Charkow, men prøver å bryte jernbanelinjene og de tyske sambandslinjer nord og syd for byen. De har angrepet de største tyske forsvarslinjer først, og det har utviklet sig tanksslag som en mener er verdens største hittil.

v. Bock har satt igang motangrep mot russernes venstre flanke. Russerne melder at motangrepet er stoppet og kastet tilbake, men det er ennå for tidlig å kunne gi et helt riktig bilde av den tyske motoffensiv.

Denne første russiske offensiv har hatt en særdeles gunstig virkning og det viser sig at den russiske soldats moral er utmerket. Den nervósitet de russiske tropper viste ifjór overfor det tyske panservåpen er fullstendig borte. Blandt de tyske tropper har en merket at en stor del er soldater som nettop er overført fra Frankrike. Det har vært et hårdt stót for tyskerne at det var russerne som begynte offensiven og ikke de, som lovet.

I tillegg fikk de onsdag Góhrings dystre tale, hvor han forsókte å overbevise hjemmefronten med følgende tirade "Det er utenkelig at Forsynet skulde ha latt Hitler bringe den tyske nasjon så hóit bare for atter å styrte den i avgrunnen"!.

Den russiske pákjénning innen rustningsindustrien må dog ikke undervurderes. Tyskerne erobret viktige industricentra og det har tatt en viss tid for rustningene kunde komme på fote igjen. Likeså er de rike kornland tatt, og dette sammen med at bondeguttene nu er kalt under fanene, kan skape en alvorlig fare under en eventuell ny krigsvinter. Stalin og russerne er óó sikre på at tyskerne skal være beseiret i 1942. I England og U.S.A. mener en også at det er god sjangse for seiren allerede i år, og óker derfor produksjonen i år på bekostning av 1943-44 ved å overføre arbeidskraft til fabrikker som allerede er igang i stedet for å arbeide med nyanlegg. Russland skaffes også nye tilfórsler på bekostning av nærmere fronter, og andre hensyn må vike for å hjelpe Russland best mulig. Som et ledd i dette er også den fortsatte bombing av Tyskland. En amerikansk ekspert Harris, sier at hvis de allierte hver natt året ut sender 1000 fly over Tyskland var seiren vunnet og hvis de sendte 20.000 fly imorgen, var Tyskland ferdig. Eksperten mener at gjennemsnittsangrep med 1000 fly hver natt ikke er uopnålig i nær fremtid. De britiske bombetokter over Tyskland binder store styrker som ellers vilde vært benyttet på Østfronten, og en mener at sa meget som óparten av den tyske jagerstyrke er bundet i vest og i Middelhavet. Bombingen over Tyskland svekker også Krigsindustrien.

En 2den front har vært livlig diskutert blandt de allierte, det har dog sine betenkeligheter det å sette igang et angrep mot den sterkt befestede kyststrékning i okkupert Europa, og en feilslagen offensiv vil kunne få alvorlige følger ikke minst i de okkuperte land. - Imidlertid kan en henvise til hvad Cripps sa i sin tale i Underhuset igår. Han sa briterne vilde slå Ói i de t rette óieblikk og gå iland på det europeiske fastland når tiden var inne.

KONGENS TALE 17. MAI 1942.

Kjære lendsmenn! I aften, ved denne lille fest som ikke noen voldsom mann kan ta fra oss, mótes dere der hjemme og vi her ute idag, 17. mai.

Dagen har alltid stått for oss som en minnesdag, og våre tanker går idag til Eidsvoldsmennene som gav oss grunnloven og dermed vår selvstendighet. Idag er det vår santid som har tatt kampen op for vår selvstendighet og frihet. Dere der hjemme og vi her ute har den samme urokkelige tro på at rett og rettferdighet i det lange lóp må seire.

I en nasjons historie kan man ikke regne med tid på samme måte som ellers, og historiens dom bedómmes lidelser og savn efter den innsats enhver av oss har gjort for å holde våre idealer i óre.

Sanhórligheten og den nasjonale solidaritet har aldri vært sterkere enn idag, og vi hilser hverandre i forvissningen om at 17. mai's ánd vil gi oss kampvilje til å holde ut. Jeg gleder mig til den dag da ungdommen igjen kan juble fordi vår grunnlovskjólrlighet står ubeseiret, fordi arven fra Eidsvoldsmennene er vunnet tilbake.

Aldri har nordmenn vært så samlet om en oppgave som de er idag, - men samtidig spredt over så mange fronter både hjemme og ute.

Nylig fikk jeg anledning til å ta en tur rundt til de fleste av de steder i Storbritania hvor norske sjøfolk, flyvere, soldater og marinefolk holder til. Først besøkte jeg sjøfolkene, som fremdeles er de som kjemper i forreste linje. De har hele tiden hatt et hårdt og nerveslitende arbeid, men det ser ut som om nettopp de som har vært ute i de største farer og har seilt lengst i faresonen er mest ivrige etter å gå til sjøs igjen. Det er som om de vedre skjønner alvoret og hvor meget som avhenger av hver enkelt mann.

Mange norske sjøfolk har satt livet til i denne krigen, og alle har vanskeligheter å kjempe med. Men det er ingen tvil, hverken hjemme eller ute om at den norske sjømannsstand vil fortsette å gjøre sin innsats til krigen er slutt! - en innsats som er avgjørende for krigens utfall.

Jeg besøkte en flyleir hvor alle flyene og alle flyverne var norske, og under norsk kommando. Det var en samling kjekke unge norske gutter, rekrutert fra alle kanter av landet og fra alle lag av folket. De hadde en felles oppgave: Å holde tyskerne borte fra en bestemt del av landet, - hvor det nå var! - og ett felles mål, å jage tyskerne bort fra deres eget land.

Jeg fikk også se marinen i virksomhet. Det er en kolossal utvikling som har funnet sted siden marinen tok opp sin virksomhet her i England med noen få skuter. Våre marinegutter har hatt en slitensom vinter med mange arbeidsoppgaver rundt englands kyster og i konvoitjeneste. Den norske sjømann har vunnet respekt hos alle som har fått kjennskap til hans arbeid.

Det våpen som det var vanskeligst å sette opp her ute var hæren. Folk fra alle deler av verden og fra alle yrker strømmet til England for å stille sig til tjeneste. Her kom hvalfangere og studenter, arbeidere og kontorister i alle aldre, og de skulde sveises sammen til en hær som ikke bare skulde danne grunnstammen ved tilbakeerobringen av landet vårt, men som OGSÅ SKAL BLI KJERNEN I DEN NYE FORSVARSMAKT SOM NORGE SKAL BYGGE OP EFTER KRIGEN. Det var morsomt å se hvordan dette mangeartede materialet nå var smeltet sammen til ett hele, hvordan de var beredt til den store oppgave som ventet dem.

Nordmennene er meget av et skippertekets folk. Folket viste under krigen i Norge at det kunde utrette store ting til tross for at det var dårlig forberedt. Ikke noe annet av de okkuperte land har kjempet så lenge. Vi norske har alltid kunnet ta et tak når det trenges. Vanskeligere er det når man først er på toppen, ferdigtrenet til aksjon, og holde sig der i måneder, kanskje år. Slik er det ikke så godt for Ola Nordmann, og jeg har ofte studert på hvordan han vilde klare denne prøven. Men etter det jeg så og hørte på denne turen er jeg overbevist om at nordmennene her ute har lært å holde ut og fortsette med det.

Norske sjøfolk, flyvere, soldater og marinefolk vil vise sig å være forberedt. For kampen idag er heldigvis så klar.

DET ER INGEN TVIL OM FIENDEN, MÅLET ELLER RESULTATET!

15 NYE MORD:

Ennå 15 nordmenn er føiet til rekkene av menn som med som med kaldt blod er myrdet av tyskerne.

Femten fribårne menn - slengt i en fellesgrav - hos oss finnes ingen tilgivelse.

Deres navn er for alltid knyttet til Norges navn og seier. - Deres blod roper til oss, og vi hører.

Regnskapets dag nærmer sig, og da skal våre menns liv betales dyrt. - Det skal bli dyrere enn de tyske bødler tror, for vi glemmer aldri!

TVANGSUTSKRIVNINGEN AV ARBEIDSKRAFT.

Som vi mange gange tidligere har fremholdt er mangelen på arbeidskraft et av de største problemer tyskerne har å kjempe med idag. På tross av at de selv hevder at de har nær sagt hele den europeiske befolkning bak sig, så er stillingen idag den at de for å skaffe arbeidskraft må gå til det drastiske skritt å tvangsutskrive folk i de besatte områder. Dette er også tilfelle her i Norge, hvor, så vidt vi har bragt i erfaring, 30% av forretningsfunksjonærene og 20% av industrifunksjonærene, kvinnelige såvel som mannlige skal kommanderes ut, i arbeid for "das Herrenvolk."

De fleste større forretninger og industrier har fått beskjed fra "minister" Lippestad at de skal sende oppgaver over personalet. Det skal anføres. 1. De funksjonærer som firmaet ikke kan undvære. 2. De enkelte funksjonærers alder, forsørgelsesbyrde, om hustruen (mennen) har lønnet arbeid osv. Og etter disse oppgaver vil så Arbeidsformidlingen treffe de endelige avgjørelser.

Som man vil skjønne er det hele også et skoleeksempel på NS virkelige stilling. Dette skitne arbeid vil tyskerne nødig ta ansvaret for, og de lar det derfor gå gjennom de "norske myndigheter" som ligger på maven for dem og kliner sig til med skidt for å virke like "ariske" som sine herrer.

Hvorvidt de tvangsutskrevne skal sendes til Tyskland vet vi ennå ikke men etter herr Lippestads uttalelser er det i ethvert fall ingen umulighet. En besvarte nemlig spørsmålet med at det var meningen at sende de mannlige på anleggssarbeid til Vestlandet, mens de kvinnelige skulde arbeide i fiskeribedriftene. Med fiskeribedrifter mentes antagelig bedrifter som f.eks. den tyske "frostfilet".

Og "socialministeren" fortsatte med å si at man hadde fått det løfte av de tyske herrer, som har med dette å gjøre, at ingen skulde bli sendt utenfor landets grenser. "Dette løfte må vi gå ut fra blir holdt så lenge de samme herrer sitter i de samme stillinger", sluttet mannen som er et nummer i den Norske Regjerings kartotek over landsforrædere!

Vi følger saken med spent oppmerksomhet.

TILLSALGS: OST, PÖLSER, KJÖTT, SMÖR o.s.v.

Nede ved Rådhuset ligger en butikk. Den er ganske eksklusiv og søkes av et utsøkt publikum.

Viduen er overmalt, og ingen varer er utstilt, men en nysgjerrig kan ved å strekke sig på tærne, få et glimt av Egyptens land.

Derinne ser en alt hvad hjertet begjærer i retning av gode, gamle kolonialvarer.

En strøm av blekfete, gråsmuskete mennesker går inn ad døren, andre kommer ut belesset med pakker i kurver og barenett.

Det er "herrefolket" som er ute på innkjøp, og de blir feitere for hver dag.

Vi behøver neppe å fortelle at denne velutstyrte kolonialbutikk kun er for tyskere, naturligvis, men vi spekulerer hårdt på hvorfor det skal gå så hemmelig for sig? Kan det være mulig at pakket har fått en følelse av at dette ikke er rett?

SLAG I LUFTEN.

"Ministerpresidentens" siste lov med forbud mot understøttelse av de norske menn, kvinner og barn som nazi vil forsøke å sulte til knefall må behandles som luft. Vi trodde forresten at NS kjente nordmennene såpass at de selv innså dumheten i å prøve å forby plikter som under alle omstendigheter må fortsette.

En konduktør fant 3 jenter i en høyvogn sammen med noen tyskere på tysk transport til Høefoss. Jentene blev arrestert. Ved politiforhøret viste det sig at jenten var NS, innmeldt i april i år, med fulle rettigheter. De blev derfor løslatt. Den ene blev sendt tilbake til den forbedringsanstalt hvorfra hun var rømt!

NORSK UNGDOM SKAL LOKKES. - NY NS "SMARTNES".

Stakkarene innen NS og NSUF er som rimelig kan være ikke ganske fornøyd med tilslutningen til den "nasjonale" ungdomstjeneste. Vi kan til og med tenke oss muligheten av at selv naziforelæren har sine be- tenkeligheter med å sende sine poder til NSUF.

I den sikre tro at de er veldig utpekulerte sender derfor nu nazi rundt et sirkulære TIL BARNIA. Det er skrevet av barn, for barn, og lyder:

Den nasjonale Ungdomstjenesten. Endelig er den lov kommet som skal gi oss unge anledning til å være med å bygge Norge. Den nasjonale Ungdomstjenesten er nettopp det som vi har ønsket oss i alle år.

De som er eldre har ikke så lett for å forstå hva det er vi holder for det beste. Men i slike avgjørende tider som nå, da er vi unge istand til å velge og gå vår egen vei. Vi vil være med i det nasjonale ungdoms- arbeidet, og melder oss til tjeneste i NS Ungdomsfylking.

Kamerater: La oss vise at det fins mot og vett i oss. Vi gir selv beskjed om hva vi ønsker.

Klipp her. Send inn.

Til
Ungdomsførerens Stab,
Boks 664, 0 s l o.

Jeg ønsker så nærest mulig å bli innkalt til den nasjonale ung- domstjenesten.

Navn.....
Nöiaktig adresse.....

Skriv av 5 og gi til dine kamerater!

Det sier sig selv at barna har mere mot og vett enn NS regner med, og tømningen av Boks 664 ned på Posthuset er fremdeles en ønskejobb for arbeidssky. - Den er ton!

KRISTENDOMMEN SKAL SENS URERES.

NS vil nå forsøke å tvinge seg til sensur av taler ved kristelige møter.

Kristian Schjelderup, forfatteren av "På vei mot hedenskapet", har vært innkalt til forhør hos en NS fylkesfører i Oslo. Fylkesføreren for- langte å få sensurere alle de taler Schjelderup hadde holdt og dessuten forhåndssensurere de taler han skulde holde. Til dette svarte Schjelderup at fylkesføreren godt kunde få sensurere de taler han hadde holdt. Men han nektet bestemt å la sine taler forhåndssensureres. Videre NS det fikk heller fylkesføreren selv avlyse møte i Høvik kirke om aftenen. Etter dis- putt frafaldt fylkesføreren kravet om forhåndssensur.

Vanskelig for tyskerne å lage mønsterbedrift med norske arbeidere!

Tyskerne har tatt hånd om en rekke av våre største bedrifter for fabrikkasjon av krigsmateriell. Dette er selvfølgelig - sson det meste av alt annet de foretar sig - i strid med folkeretten. At arbeiderne ikke finner sig i dette uten videre, det er klart. Begivenheter som ennå står friskt i minne, viser imidlertid at protester nytter ikke der i huset. Men det finnes andre måter å greie det på! På forskjellige måter hennes pro- duksjonen, og tempoet settes kraftig ned. Se følgende bekjentgjørelse som er slått op ved en slik bedrift: (forts. neste side)

Mappe 6
18-
1942

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 18

LØRDAG 30-5-1942

1 ÅRG

HILSEN TIL DE FANGNE

av
Nini Roll Anker.

Hver kveld, når det blir stille
går åndeaktige skritt
inn gjennom stengte dører,
og ansikter lyser hvitt.
Det er mine fangne landsmenn,
av tausheten stiger de fram.
Jeg ser dem vandre forbi mig
de sporeløse velene hjem.

Jeg kjenner mig så ydmyk, -
jeg sitter så urørt her...
Lampen lyser, mens regnet
toner i hagens trær.
Stundom i stormende netter
med sus ifra vidåpen sjø
lever i mørket omkring mig
det Norge som ikke skal dø.

Ja det er fangne landsmenn
som lider for Norges skyld, -
ser på en mur og lengter
til hjertet ligner en byld, -
som tenker, stirrer og stunder
til tankene blir til et sår, -
tiden står tung og urørlig
skjønt dagene og dagene går.

Jeg sulter ennå ikke,
jeg eier papir og penn,
og folkets bittre motstand
skal gå i mitt dikt igjen.
Ja ydmyk hører jeg røster
som spør uten hvile og ro:
Landsmann, arbeider du for oss,
hør, våkerdu, er du oss tro?

Hver kveld når det blir stille
og ofte ved høilys dag
ser jeg dem, ser og hører
og lytter til travle slag,
lytter til hjerter som banker
sitt faresignal mot en mur,
signalet for Norges frihet
fra brennende hjerter i bur.

Ja jeg er våken venner
i fengsel og fangeleir.
Natten er sprengt av lengsel.
Vi våker og ber, - om seir.
Jeg retter av all min vilje
av alt hvad jeg eier av ånd,
mot alle de stengte dører
et slag av en broderlig hånd.

(Vend)

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Unngå NS og DE STRIPETE!

Red.

Akk hørte de det banke!
Om gjennom en fengselsgang
det bruste gjennom natten
som flammende frihetssang,
at alle andre herute,
vi har hverken ro eller fred.
For båndet som binder de fangne
det er som en brennende ed.

Hver kveld når det blir stille
skal være de fangnes stund.
Da skal vi sværge eden
med taus og sammenbitt munn:
Vi sværger, den kan ikke leves
den dag vi har sviktet vår vakt,
den dag det skal hete forgjebes
om ofret de fangne har bragt.

SVENSKENE OG VI.

Fra Göteborgs Handels och Sjöfartstidning for 22. mai har vi hentet følgende artikkel som viser nokså tydelig hvordan svenske betrakter situasjonen i Norge idag. Artikkelen fremkom under headingen ILAG: Ater har en flokk norrønn, femton man skjutits. Tyskarna råda i landet. Herr Quisling är deras handgångne man..

När M. Demaitre analyserar utsikterna för Japan att få bukt med kinesernas motstånd, blir resultatet, att de äro mycket små, såvida inte en kinesisk quisling kan anskaffas. När Mr. Churchill vill karaktisera M. Laval, kallar han honom en quisling. Vidkun Quislings namn har ö vergått till att bli en benämning, liksom kapten Boycotts på sin tid gjorde. Kaptenens namn har blivit både substantiv och verb. Quislings namn är på väg att genomgå samma utveckling. Det är substantiv; man talar om en quisling. Det börjar också att talas och skrivas om att den eller den quislingar; verbet är på väg

Herr Quisling har förvärvat historisk odödelighet. Så länge norsk historia studeras, så länge med andre ord det norska folket fortlever, kommer hr. Quislings namn att nämnas i hävderna. Vilket eftermäle han kommer att få, kan ingen vara i tvivelsmål om. Hur blygsam han må vara, kan han icke ett ögonblick frukta, att hans namn kommer att föras. Även i andra folks tideböcker från denna tid skall benämningen "quisling" påträffas. Barnen i skolan få lära sig dess ursprung och dess innebörd. Quisling har förvärvat en odölig ryktbarhet.

Om han och hans anhängare spana framåt och försöka tyda tidens tecken, måste de broas av vad de peka fram emot. De signalera, att vinden icke längre är stadig. Kastbyar komma och gå. De måste undra om ett varaktigt vindskifte är att motse. Det skulle vara en allvarlig historia för dem. De kunna icke en sekund vara i tvivelsmål om vad ett tyskt nederlag med tysk åtföljande sammanbrott skulle ha för återverkan på deras egen ställning. I samma stund tysk militärsmakt icke skyddade herr Quisling och hans hird, vore det ute med dem. Deras landsmän skulle utan barmhärtighet mot quislingarna använda stamping-out-metoden. De som icke kunde fly, vore förlorade.

Fly, vart skola de när stunden är inne, fly? Intet land på jorden vill bjuda dem tillflykt. Tyskland, som de tjänat, kan icke motta dem. Om och när nederlaget kommer råka de ur askan i elden, som söka skydd där. Där blir minst av allt hälsosamt att vistas. Regimen har varit hård. Dess ledare har samvetsgrant inriat sitt bragelöfte, att styra "mit barbarischen Mitteln". De ha tillämpats icke blott i hemlandet, utan jämväl i alla länder han lade under sig, den tid krigslycken var honom huld. Vad ett nederlag skulle betyda för Tyskland och dess skyddslingar, ha det tredje rikets egna talesmän på senare tiden gång på gång utlagt. Dessa deras utläggningar ha varit avsedda att inskräpa hos folket, att det icke hade något val. Det måste stödja regimen och hålla ut; ett nederlag vore Tysklands fullständiga undergång.

Det där är dock inte det värsta. När ridån har gått ned, utrymmes scenen. Där döden gjort sin skörd, råder tystnad. Men minnet förbliver. Den gärning, som var Quislings och quislingarnas, den glömmas icke därför att de avträda från scenen. De kunna, när de nu stå mitt uppe i sin verksamhet, icke vara i ovisshet om att deras namn och gärning äro fastnaglade i hävderna. De äro skrivna där med landsmäns blod, som de utgjutit. De må for-

söka försvara sig med att dessa dräpte landsmän i sin vrånghet satte sig till motvärn mot vad quislingarna sade vara Norges nationella uppgift. De veta att vad de nämna Norges nationella uppgift, är vad de nittio procenten av norrmen nämna landsförräderi: att låta Norges frihet och rätt fara. Och alla veta i detta fall hur det går om från nutidens dom appelleras till framtidens. Historiens domslut är klart. Quislingarna veta hur det lyder. De kunna icke sväva i någon villfarelse. De skola i all framtid få löpa gatlopp t folkens hävder.

Norge har alltså en laglig regering. Det är icke i den her. Quisling är konseljpresident. I så fall vore han ingen quisling. Han är ombud för den makt, med hvilken Norge befinner sig i krig.

PRINZ EUGEN

"Prinz Eugen" og 2 tyske destroyere ligger for tiden i Kvasefjorden, ca. en norsk mil øst for Kristiansand. Kvasefjorden er i den anledning avsperrert. Det vites positivt at "Prinz Eugen" er skadet efter flyangrepet den 17. mai.

Om flyangrepet forteller öienvidner at det begynte ut på eftermiddagen vest for Lista, og fortsatte østover utover aftenen i retning av Farsundnes. Farsunds innbyggere kunde i kikkerter følge slaget i skjærgården og blev vidne til at et par transportbåter blev skutt i brand, brente livlig en kort stund inntil de plutselig forsvent i dypet. Døde og sårede tyske soldater blev bragt inn til Farsund og de sårede innlagt på byens sykehus.

Mandag den 18. mai om kvelden blev en kinoforestilling for øde Wehrmacht i Farsund plutselig avbrutt og byen satt i alarmberedskap likesom alle permisjoner for de tyske soldater i distriktene omkring blev inndratt. I Farsund blev kanoner stillet op i gatene og rettet mot sjøen og strekningen Flekkefjord, Lyngdal, Farsund blev held natt til tirsdag avpatroljert av tyske bilister og motorsyklister - og vel også strekningen Lyngdal, østover mot Kristiansand. Iaktagere meddeler at nervøsiteten er merkbart hos de tyske mannskapene.

SISTE. I det bladet går i trykken kommer meldingen om at Prinz Eugen har forlatt Kvasefjorden, antagelig med kurs for hjemlandet.

DET NYTTER Å NEKTE.

Ca. 35 av politiets Aker avdeling nektet i april å ordne sine "forpliktelser" overfor NS, og de av dem som etter press tidligere var gått inn i partiet, meldte seg ut skriftlig.

2 stasjonsbetjenter og 12 politikonstabler blev suspendert mens samtlige politibetjenter og kontorfunksjonærer fikk foreløbig sitte i sine stillinger til saken hadde vært behandlet i departementet.

Resultatet ble imidlertid at samtlige med undtagelse av de 2 stasjonsbetjenter ble innsett i sine stillinger.

Når man vet at det fra 11. august 1941 foreligger ordre om at samtlige som melder seg ut av NS öieblikkelig skal settes ut av stilling, er resultatet bemerkelsesverdigg og opløftende.

NAZIIDRETTEN PRÖVER Å LYVE SIG TIL TROPPE.

Forleden kjörte den samlede nazipresse opp med sitt tyngste skyts, og "FRITT FOLK"s sportsredaktör Per Lie önsket ERIK STAI "vel mött til sommerens konkurranser, Erik". Det skulde icke være nödvendig for oss å fortelle at Stai er en bra kar, og således icke driver naziidrett, men vi gör det allikevel for at det icke skal opstå nödvendige misforståelser. Det er nemlig bare utskudd som driver konkurransedrett idag.

EN FRANSKMANN som kom til Stockholm traff en nordmann og kom i prat med ham. I samtalens löp sa franskmannen:

"Vår quisling heter Laval - hvad heter deres?"!

"Ministerpresidenten" sammen med Jonas Lie og Skancke og en sterk politiskorte tropet fredag før pinse inn på Jar skole hvor Stabekk skole holder til midt i undervisningstiden. Undervisningen blev avbrutt, barna sendt hjem og de lærere som tilfeldigvis den dag befant sig på skolen, sammenkalt. Quisling holdt så en "tale" til dem hvor han skrek og skjelte og hulket og truet. "Det er lærernes skyld at de 17 unge guttene ble skutt" brølte han og "det er lærernes skyld at Norge ikke får sin frihet igjen" hulket han. "Dere ödelegger spillet for mig, og hindrer mig i å slutte fred med Tyskland." På spørsmål fra Quisling om lærerne nu vilde gå inn i samsbandet, svarte samtlige lærere blankt nei. Quisling ga så ordre til at alle skulde arresteres. Blandt de arresterte er en lærerinne, frk. Johanne Rasmussen, og lektorene Faaland, Lærum-Hansen, Oscar Krogh, Sverre Skrede, Oluf Holck, Sommerfelt, Sandene, Klausen. Rektor Herzberg blev ikke arrestert i første omgang, men avskjediget på dagen og har meldeplikt. Han er falt for aldersgrensen og skulde gå av til sommeren. De av skolens lærere som ikke var tilstede på den begivenhetsrike dag blev tilsagt å møte på Sandvika skole kl. 11 dagen etter. De hadde imidlertid ikke Quisling tid til å møte, og lærerne blev tilsagt å møte onsdag den 27. ds.

På onsdag møtte 5 lærere, men 3 av dem blev sendt hjem igjen uten noen grunn. Disse 3 bad om å få bli arrestert sammen med de 2 andre, men dette blev avslått. Fru Stian Kristensen som underviser på Stabekk høyere Almenskole blev arrestert, og sendt til Åkebergveien.

KRIGSOVERSIKT

etter major Hastings.

Det er vanskelig å danne sig noget klart bilde av de omfattende operasjoner som for tiden foretas i Ukraina, efter de kjempendes kommunikerer.

Russernes meldinger er som vanlig lakonisk avfattet og sier lite. Tyskerne er derimot brautende, bruker mange ord og opgir en masse tall, men deres meldinger er i høyeste grad uklare og vanskelige å tyde.

Det ser ikke ut til at det er lykkes Timosjenko å trenge så særlig dypt inn i de tyske stillingene, men hans hovedhensikt som var å paralyserer en ventet tysk offensiv i sydvest er sikkert lykkes.

De som har satt sig inn i kartene over de områder hvor russerne har satt igang sitt angrep og studert topografien og vei- og jernbanenettene, vil ha sett at Timosjenko må ha stukket hodet rett inn i et hvepsebol. Tyskerne har uten tvil hatt meget store styrker liggende i dette avsnitt, og russernes angrep har vært rettet direkte mot det punkt hvor fienden hadde konsentrert de største depoter og som av den grunn var best befestet.

Det tyske fremstöt mot Isjum kan volde endel uro. Lykkes det for dem å få kontroll over denne overgang over Donez vil det bevirke at russerne må avlede store styrker for å sikre denne del av fronten som er av stor viktighet.

Ser vi på de rent generelle forhold så trer det tydelig frem at russerne i løpet av vinteren har drevet en iherdig trening i å avverge panservognsangrep, og de tyske tanks som ifjor bröt sig forholdsvis lett igjenem russernes stillinger, vil i år møte adskillig større vanskeligheter. Bare dette har meget stor betydning, for Hitler vet at hans eneste sjansje til seier ligger i seier i sommer, mens russerne vet de har seiren dersom de bare kan holde ut. "Intet nytt" er således gode nyheter for russerne, men dårlige nyheter for tyskerne.

Denne verdenskrig kan inndeles i 3 faser:

1. Da den vel forberedte angriper lot sitt panservåpen og sine fly dure frem fra seier til seier og som nådde höidepunktet ved erobringen av Kreta.

2. fase innträtte da de allierte opnådde en labil likestilling. De fikk et tilbakeslag da Japan gikk med i krigen, men dette er blitt öpveiet ved USA's kjempeskritt fremad. Karakteristisk for denne fase er de alliertes kraftige luftoffensiv i Det fjerne Östen, Maltas heroiske utholdenhet og de tiltagende britiske flyangrep på Tyskland og tyskekkuperte områder.

Ennå kan man ikke si at det er blitt noen avgjörelse i Atlanterhavet, og i Russland, Libya og Kina raser voldsomme slag, men alt i alt ser er stillingen idag adskillig bedre enn for et år siden.

Den 3. fase i krigen, den avgjörende er ennå ikke innträtt. Hvordan den vil arte sig vet man heller ikke, men den vil bli et ragnarokk for det önde! Og vi kan si som Churchill: "Målet er isiktet!"

NORDMENNENS FASTHET TVINGER TYSKERNE TIL RETRETT.

Tyskerne er tysker overalt, og selvfølgelig benytter de krigsfanger i rustningsindustrien her i Norge som andre steder til tross for at det direkte strider mot de internasjonale lover for krigsførsel.

Dette er blandt annet tilfelle oppå på Norma projektilfabrikk i Grovdal, og her har de norske arbeidere i lang tid trosset de strenge tyskeforbud mot å gi de russiske fanger som arbeider der, mat. Tyskerne har gjentagne ganger forsökt å få stanset disse små velgjerninger, men det har ikke nyttet. Nordmennene har helt avvist alle forbud og nu forsöker tyskerne sig med list. Det heter nemlig nu at man kan få lov å gi fangene mat og sigaretter, men det må gå gjennom den tyske vakt.

Vi tror neppe det er noen av arbeiderne som biter på denne lettgjennemskuelige bluff, men det er i hvertfall en seier for de norskes fasthet. Tirsdag rönate forresten en av russerne og vi häper han kan komme sig unda.

MAKABERT MELLEMSPILL.

Vi har nu fått de faktiske opplysninger om effären Per Christensen. Den kaster et merkelig lys over de midler NS med tysk hjelp benytter sig av når det bare tjener deres hensikter.

Stortyven Anton Rogstad, eftersökt för 30 inbrudd, var på turne i Oraktene ved Flisa sammen med en likesinnet og en kvinne. Det synes som om Rogstad tidligere også har vært på de samme kanter, og ifört brunskjorte og svart slips også da.

Gjengen hadde stjålet en skinke, og satt i skogkanten og stekte den da Christensen og en grensepolitik kom dit i bil. Da tyveriet av skinken var anmeldt, skulle de 3 arresteres. De alle gikk bort til bilen, benyttet Rogstad anledningen til å trekke en revolver, skjöt Christensen og stakk så av.

Den andre politimannen beordret resten av tyvegjengen å passe på Christensen mens han kjörte efter lege. De ventet der i 2 timer, og blev med da Christensen blev kjört vekk. Efter forhörene i Oslo blev de sluppet fri!

Som en ser blir det svært lite igjen av historien om "Jössingene som skulle römma til Sverige!" og Terbovens optreden ved "martyrens" begravelse blev et gjennemsiktig forsök på å overføre hevåvunne tyske provokasjonsmetoder til norsk jord.

I UKENS LÖP.

Uken siden pinse har bragt flere ting av interesse. Ting som tilsammen må virke opmuntrende på oss eftersom de kan tyde på at "vår dag" kanskje ikke er så fjern som vi i svarte öieblick har hatt lett for å se den.

RUSSLAND. Som ventet har russerne måttet trekke sig ut af Kertsch og over til Kaukasus. I en melding söndag het det at evakueringen var blitt

heldig gjennomført. Idag står således de tyske tropper og speidere over mot oljelandet og ønsker sig sikkert mange, mange båter og likeledes den russiske Svartehavsflåte, langt vekk. Men man kan jo ønske så meget. --

Ved Charkov fortsetter det store slaget på 3dje uke og det har utviklet sig til et voldsomt ødeleggelsesslag, hvor det ikke så meget er spørsmål om terrengvinning som om å tilføie fienden tap. Dette er i et hvert fall russernes taktikk. Marskalk v. Bock som er blitt tvunget til å kjempe nu, setter meget inn på å bryte igjennem russernes venstre flanker for dermed å avskjære de tropper som rykker frem mot den viktige by Krasnogrod og for å tilrive sig herredømmet over Isjum og Nowo Serpochow og dermed overgangene over Donez. Han har satt inn store styrker tanks og infanteri, men alle meldinger fra russisk hold forteller at han blir stoppet og at hans tap er meget store og blodige. Man regner at mellom 2 og 3 tankdivisjoner er ødelagt samtidig som 62. infanteridivisjon, 79. infanteridivisjon, 293. inf. div. og 101. lette divisjon er sterkt oprevet. Det er tydelig at tyskerne ikke våger å tape dette slag og de har derfor trukket til sig store forsterkninger av mann og materiell fra de omliggende områder. Bl.a. har de tatt en mengde fly fra andre fronter og satt de inn her, men deres tap er meget store, ca. 300 siden slaget begynte. Tirsdag f.eks. 82 fly mot 23 russiske og i de siste dager har det sett ut som om mangelen på "stukas" har begynt å gjøre sig gjeldende. De har også begynt å gå forsiktigere, men også mindre effektivt, tilverks med bombing og slipper således nu sin last fra mellom 1200 og 1500 meters høide.

På den annen side har også Timosjenko fått store forsterkninger i det siste og hvordan utviklingen enn blir, så har v. Bock langt igjen før han har nådd sitt mål.

De tyske "seiersmeldinger" i de siste dager viser tydelig at Görbels fremdeles er i full aktivitet og at våren virker inspirerende på ham. Meldingene om de store tyske omringningsseire betegnes fra våre alliertes side som rent oppspinn, men da herr Görbels er så lur ikke å opgi noen eksakte punkter eller steder hvor seirene skulde være vunnet kan det lett se ut som om påstand står mot påstand. Forutsetningene for en slik stor omringning er at den fiendtlige arme er innesluttet, og den eneste tyske operasjon som kan peke i den retning er v. Bocks fremstøt mot Isjum og videre nordover langs Donez. Men dette kan nødvendigvis bare være den ene halvpart av operasjonen den andre nødvendige halvpart måtte i dette tilfelle være et tysk fremstøt fra nord og sydover langs elven, men om noe slikt fremstøt er det ikke blitt meldt hverken fra tysk eller russisk hold!

Forøvrig er det i løpet av uken kommet endel meldinger om litt aktivitet også på andre fronter i Russland. Således blev det tirsdag meldt at tyskerne konsentrerte tropper i nærheten av Smolensk og at en offensiv her kunde ventes. Onsdag komet melding som sa at russisk kavaleri hadde drept 2100 tyskere 60 km bak de tyske linjer på sørfronten og likeledes at 5 tyske forsyningskip, 2 destroyere og 2 eskortefartøyer var senket i Ishavet. Torsdag meldtes at 12 tyske fly var skutt ned under et stort anlagt angrep som var rettet mot Murmansk.

I LIBYA har Rommel satt igang den ventede offensiv, men ennå er det fortidlig å tale om resultater. Onsdag gikk han til angrep med store panserstyrker, men ved BIR HAKIM, 60 km fra kysten blev de splittet i 2 kolonner av de allierte forsvarere som kastet dem tilbake. Likeledes forsøktes et angrep på GAZALA, men med samme resultat. Forsvarerne var godt forberedt på angrepet og deres flyvåpen grep effektivt inn allerede før offensiven kom ordentlig igang.

Det er ikke usannsynlig at denne offensiv er opptakten til en livligere aktivitet i hele Middelhavsområdet. Det meldes således om intens trening av fallskjermtropper på Kreta og om troppekonsentrasjoner både i Hellas og på Dodekaneserne.

Til tross for disse viktige krigsbegivenheter så har kanskje andre ting i Europa fanget like stor interesse i denne uke. Av disse ting er

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 19

LØRDAG 6-6-1942

1 ÅRG.

HVERDAGEN

"Det går en dag ad gangen -"
vi hører det så tidt.
Det er som hverdagsklagen
av mange tusen skritt.
De verste ting blir hverdag,
de taper sine særdrag,
- det går en dag ad gangen,
og hver har nok med sitt.

De skjer hver dag og time
de ting som burde svi
sin blodig mørke strime
i alle som går fri.
De skjer så nær. Hvem sitter
idag bak lås og gitter
og hører trikken kime
og dig som går forbi.

Det går en dag ad gangen -,
du banner eller ber,
du holder nøden stangen.
Vi lever, men hvad mer?
Vår livsluft blir forpestet
vårt frie jeg korsfestet.
Det går en dag ad gangen
mens dette skjer og skjer.

Derinne i en celle
hvor lyset faller brutt
ser kanskje en det kvelde -
og vet at alt er slutt.
Du går forbi på gaten
på vei til aftensmaten.
Han er din meningsfelle.
Ved daggry blir han skutt.

"Det går en dag ad gangen -"
Ja, si det sterkt og fritt,
med håp og tro i klangen.
La hverdagen få sitt.
Men sky hverdagsligheten,
den falske majesteteten
vår hverdag gjerne tjener
til den er grå og slitt.

Det frister nok å gjemme
sitt ansikt og sitt sinn
i hverdagen og glemme.
Men hör, med harde trinn
trær nu fra ovigheten
den samme majesteteten
til alles enkle hverdag
i all sin høihet inn.

Hans åsyn lyser på dig.
Samvittighetens røst,
hans egen røst vil nå dig,
hvor du så søker trøst.
Din hverdag er i fare,
men kravene er klare
som morgenen der brenner
mot bjergene i øst.

Pass kjøpmannsskap og aker,
ja, pløi og kjøp og selg,
bli ved din lest skomaker.
Men våk og vrak og velg
imellem stort og lite.
Hver hverdag skal du vite
at vi har sorgens høitid
og viljens høie helg.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.
Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.